

श्री

ऐतिहासिक जुने-लेख.

पुस्तक २ रें.

चिटणीस घराण्याची संक्षिप्त माहिती

व

यादी-सनदा-पत्रे.

अथित करणार

बाळकृष्ण सखाराम कळकर्णी.

१९१७

किंमत ८ आणे.

(ह्या पुस्तकासंबंधी सर्व हक्क कर्त्याने आपले स्वाधीन ठेविले आहेत.)

श्रीमंत रा. रा. खंडेराव बळवंत

ऊर्फ

धनीसाहेब चिटणीस.

इनामदार बोरगांव, वडगांव इ. इ.

यांस

आदर व प्रेमपूर्वक

हें पुस्तक

त्यांचे परवानगीने

ग्रथित करणाराने अत्यंत नम्रतापूर्वक अर्पण केलें आहे.

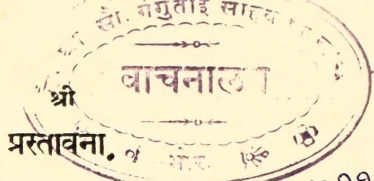


Mrs Indirabai Chitambar



श्रीमंत रा. रा खडेरारव बळवंत ऊर्फ धनीसाहेब चिटणीस.

९९



प्रस्तावना.

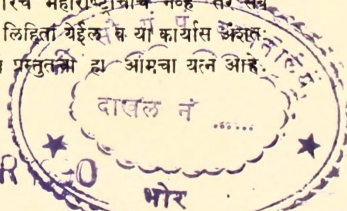
इतिहासात्तमादस्मा ज्जायन्त कविवुद्धयः ।
पंचेभ्यइव भूतेभ्यो लोकसविधयस्त्रयः ॥

७१ ११
८७

प्रगतीच्या योमानें सांप्रत आद्दांस जी थोडीबहुत जागृतावस्था प्राप्त झाली आहे, तीमुलें आद्दांस आमच्या प्रतापी पूर्वजांचे स्थितीचें थोडें फार स्मरण होऊन त्यांच्या अलौकिक कृति अवलोकन करण्याची इच्छा होऊ लागली आहे, ही मोठ्या समाधानाची गोष्ट आहे. ह्या विषयाची आद्दांमध्ये किती आवड आहे व कोणी किती इतिहासाची साधनें प्रसिद्ध केली आहेत याचें दिव्दर्शन आम्हीं १ ले पुस्तकांत केलेंच आहे. अर्थात् त्याची पुनरुक्ति करण्याची आवश्यकता नाही.

रा. ब. साने यांनी “काव्येतिहास संग्रह” मध्ये व रा. व. पारसनीस यांनी “मराठ्यांच्या इतिहासाची साधनें” यांतून ज्या बखरी व लेख पत्रें प्रसिद्ध केले, त्या खेरीज इतर मासिकांमध्येहि बरीच ऐतिहासिक माहिती प्रसिद्ध झाली आहे. अलीकडे पुणें येथें “भारत इतिहास संशोधक मंडळ” स्थापन झालें असून, त्यांनी महाराष्ट्राच्या इतिहासाची साधनें प्रसिद्ध करण्याचें कार्य हातीं घेतलें आहे. त्याचप्रमाणें श्रीयुत रा. विनायक लक्ष्मण भावे यांनाहि ठाणें येथें एक संशोधनाची संस्था काढून ते ह्या कार्यास मदत करीत आहेत. हें सर्व आमच्या महाराष्ट्राचें सुदैवच समजलें पाहिजे; परंतु तेवढ्यानेंच महाराष्ट्राच्या इतिहासाची इमारत पुरी होईल, असें समजून स्वस्थ बसणें योग्य होणार नाही; कारण इमारत सर्वांगसुंदर करण्यास निरनिराळ्या प्रकारचें कारागीर लागतात. त्यांचाचून ती पुरी होऊं शकणार नाही; तर ह्या कामीं प्रत्येकानें शक्य ती मदत सर्व प्रकारें केली पाहिजे हें उघड आहे.

महाराष्ट्राचा इतिहास लिहिणारांस मुख्य आधार ऐतिहासिक जुने लेख, बखरी, वगैरे हीं होत. झणून ही माहिती जेवढी प्रसिद्ध होईल तेवढी हवीच आहे. हें निर्विवाद आहे. अशा माहितीच्या आधारेंच महाराष्ट्राचा नव्हे तर सर्व हिंदुस्थान देशाचा विश्वसनीय असा इतिहास लिहिता येईल. या कार्यास अंशतः तरी मदत करावी, याच हेतूनें व याच दिशेनें प्रस्तुत ह्या आमचा यत्न आहे.



6 APR 1960

हे सांगवयास नकोच. अशी माहिती प्रसिद्ध झाल्याने व तिच्या सहाय्याने जो इतिहास लिहिला जाईल, तो पाश्चिमात्य देशांतील इतिहासापेक्षांहि विशेष महत्त्वाचा होईल यांत शंका नाही.

ज्यांनी हिंदुपादशाहीची भव्य इमारत रचण्याकरितां आपल्या राजाची एकनिष्ठ सेवा केली, व आपल्या पराक्रमांनी व मुत्सद्देगिरीने आपले नांव महाराष्ट्राच्या इतिहासांत अजरामर करून ठेविले, व कित्येक प्रसंगी आपले व आपल्या मुलाबाळांचे देहही खर्ची घातले, त्या थोर पुरुषांची सविस्तर माहिती प्रसिद्ध झाल्यावांचून महाराष्ट्राच्या इतिहासाची इमारत केव्हांहि पूर्ण होणार नाही.

श्री शाहू छत्रपति महाराजांच्या कारकिर्दीच्या अखेरीस व श्री बाळाजी वाजीराव पेशवे यांचे कारकिर्दीपासून महाराष्ट्रांतील राजकारणांत बरेच महत्त्वाचे फेरफार घडून आले. याच सुमारास ज्यांनी मराठ्यांच्या राज्याच्या इमारतीचा पाया रचण्याकरितां आपले जीवही खर्ची घातले होते, त्यांचे वंशज त्या वेळीं महाराष्ट्र राजकारणांतून आपले अंग हळुहळू काढून घेऊं लागले, त्या वेळीं त्यांपैकी कित्येकांवर दैवानें दृक्दृष्टि केल्यामुळे ते रस्ताहीन झाले, व इतिहासाच्या अज्ञानामुळे आध्मांपैकी पुष्कळांस त्यांची ओळखहि, नाहीशी झाली आहे. तथापि त्यांपैकी कित्येकाविषयी माहिती प्रसिद्ध करण्याची सुसंधि आध्मांस मिळाली, ही मोठ्या समाधानाची गोष्ट आहे. इतिहाससंशोधकांकडून आज जी माहिती प्रसिद्ध झाली आहे, त्यांत चिटणीस दत्तफारच थोडे प्रसिद्ध झाले आहे. त्याचप्रमाणे देशमुख, देशपांडे, पोतनीस, पारासनीस वगैरे घराण्यांची हकीकतहि फारच क्वचित् प्रसिद्ध झालेली आढळते. मराठेशाहीच्या ऐन उत्कर्षाच्या वेळीं या घराण्यांचा तिच्याशीं अत्यंत निकट संबंध होता करितां या घराण्यांची सविस्तर माहिती प्रसिद्ध झाल्या खेरीज महाराष्ट्राच्या इतिहासाचें खरें रहस्य समजणार नाही.

१८० पुस्तकांत नमुद केल्याप्रमाणें आम्हीं '५ पुस्तकें तयार केलीं होती. परंतु तें पुस्तक प्रसिद्ध झाल्यानंतर ह्याच प्रसिद्ध चिटणीस घराण्यांतील श्री. रा. रा. बळवंतराव रघुनाथ चिटणीस, इनामदार जैतापूर, यांजकडून कांहीं ऐतिहासिक माहिती व पत्रें आमचेकडे आलीं. त्याचप्रमाणें श्री. रा. रा. रामराव

नारायण प्रधान, विल्हेकर मु॥ बडोदे यांजकडून विजापूरचे दरबारी ह्या चिटणीसांचे पूर्वज श्रीरंगप्रभू असल्याबद्दलची छोटी बखर व कांहीं अस्सल पत्रे आली आहेत ह्याबद्दल आम्हीं ह्या उभयतांचे फारच ऋणी आहोंत. ह्या शिवाय दोन ठिकाणी बरीच ऐतिहासिक माहिती असल्याचे समजले, इतकेंच नाही तर ती लवकरच आमचेकडे पाठविण्यांत येणार आहे. आमचा हेतु ही माहिती मिळवून संग्रहीं ठेवण्याचा नमुन शक्य तितकें त्वरित प्रसिद्ध करून इतिहासज्ञात्यां-पुढे ठेवावयाची आहे, परंतु हें कार्य लोकाश्रयावर अवलंबून आहे हें उघडच आहे.

१ले पुस्तकासंबंधी लोकमत कसे होते हें समजण्याकरितां जे थोडे अभि-प्राय मासिक व वर्तमानपत्रे यांतून आले होते ते ह्या पुस्तकांत दिले आहेत. त्याचप्रमाणें हें पुस्तक मान्य कडन घेतील अशी आम्हांस पूर्ण खात्री आहे.

ह्या पुस्तकांतील वखरीचा वरील बंद न मिळाल्यामुळे १ल्या व २ऱ्या पुस्तकांतील अगदी मधलीच माहिती गेल्यामुळे थोडे विसंगत दिसते हें खरें, परंतु कांहीं दिवसांनी पुढील हकीकतहि नामशेष होणार व अखेर कांहींच नाही. यापेक्षां जी मिळाली तेवढीच प्रसिद्ध केली आहे.

यादी पत्रावरील नंबर १ले पुस्तकावरून चालू आहेत व पुढेही हाच क्रम ठेवण्यांत येईल.

ह्या पुस्तकाची हस्तलिखित प्रत चिटणीसीस घराण्यांतील गृहस्थ श्री. रा. स. बळवंतगध रघुनाथ चिटणवीस इनामदार जैतापूर व श्रीयुत रा. रा. नरहर नारायण देशपांडे मु, उरवडे यांनी आमची विनंति मान्य करून वाचून आम्हांस कांहीं शब्द लागले नव्हते ते दुरुस्त करून पाठविले. श्रीयुत दामोदर यशवंत दिवे, फोटोग्राफर (गुरुदास कंपनीचे मालक) यांनी श्री. रा. रा. धनीसाहेब चिटणवीस यांचा फोटो मोठ्या मेहनतीने मिळवून दिला ह्याबद्दल आम्हीं ह्या सर्वांचे अत्यंत आभारी आहोंत.

शेवटीं ज्या दिव्यशक्तिने आर्य पूर्वजांच्या इतिहासांचे पुनरुज्जीवन करण्याचा मांगलिक सुयोग आणून दिला, त्यामुळे हें दुसरें पुस्तक प्रसिद्ध झाले. तीस अनन्य भावे शरण जाऊन अंगिकृत कार्यांत यश प्राप्ति देण्याविषयीं कहणा भाकून ही बरीच लांबलेली प्रस्तावना पुरी करितों.

कृष्णाबाई बिल्डींग
बेनाम हॉल लेन, गिरगाव मुंबई,
ता. २९ मार्चे मे मन १९१७

बालकृष्ण सखाराम कुळकर्णी

अथ: शुद्धिपत्र.

पान	ओळ	भशुद्ध	शुद्ध
२	१३	मौजे	तर्फ
३	७	पायफडे	पायफोड
६	२७	एकाण हतीत	एकुणातीत
१०	१५	केलेले	बोलले
११	२६	केलेज	केलेजे
१३	८	तफनी	तर्फेनी
१३	२०	खल्यास	दाखल्यास
१३	२३	करणे	कारणे,
१५	४	येऊन	ठेऊन
१७	१३	समजाऊ	समजाऊन
१७	२६	याच	याची
१८	६	कबजपणापासून	लहानपणापासून
१९	२९	असो	असोन
१९	२९	अर्धे	असे
४०	२२	रु. १६	रु. १०

पान ८ वरील टीप चुकीची आहे. गणेश रखमांगद हे खंडो बळाळाचे मेहुणे (बायकोचे भाऊ) हे चिटणीसांचे मुतालिक होते, यांचे चि. रखमाजी गणेश यांस रघुजी भोसल्याबरोबर श्री शाहूमहाराजांनं पाठविले. याप्रमाणे वाचावे.

२ नं. २५ व २६ ह्या याद्या व पत्र नं. ४४ ते ५३ हीं श्री. बळवंतराव रघुनाथ चिटणीस, इनामदार जैतापूर, यांजकडून प्रसिद्ध करण्याकरितां आमचेकडे आलीं त्यांपैकीं आहेत. बाकिची पुढील पुस्तकांत प्रसिद्ध करण्यांत येतील.

३ नं. २७ ची यादी पान ४४ वर चुकीनें छापली गेली आहे.

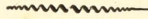
४ पान ५० वरील पत्र नं. ४३ आहे तें ४४ समजण्यांत यावे व पुढें त्याचप्रमाणे अनुक्रमण नंबर धरावा.

श्री.

चिटणीस घराण्याची संक्षिप्त माहिती.

व

यादी, सनदा-पत्रे.



+ + + + +

* रावबावानीं केले ते आम्हीं त्या प्रमाणे चालतो. याचे स्वार्थाचे असेल ते आटोपणार त्याचे मागे + + + याचे नाहीं ह्मणतात, आणि इनामवतने चौघा भावास सारखी वाटली आहेत. त्यांत वडिलाचा वाटा वेगळा, चौहू वाढ्या शिवाय आसावा. असें बोलणें गोविंदराव बावानी केले त्याजवर बोलणें बोलतात. हे आपले स्वार्थ परेन करितील. त्यास सारीयांनीं कबूल करावे न करावे, तरी हजार देणी घेणी भावाबंदाचे घरगुती कजिये आहेत. त्यात एखाद्यास खांद्यावर घेऊन आपला मतलब साधावा. असी करणी त्याची आहेत. त्याअर्थी इतःपर श्रीमंत कृपा करून सर्वांचे वर्तमान समजोन घेऊन, कागदीपत्रीं चौकसी करितील, असा दिवस आला, तर चौकसीचे अंती वाटणी केली आहे. तीच वाजवी अथवा समय परत्वे कालदेश वर्तमानावर नजर देऊन दिवस काढिले. हे सर्व ध्यानांत येईल. गोविंदरावाचे शील पवित्र चिरंजीव अथवा पुतणे दोन असे कल्पनेने करिते तर असी वैवाटच न करिते, आणि हाली मलारीराव याचे चालणें सदरहू लिहिले प्रमाणे पडते. त्या अर्थी आमचे तर सर्वस्व जाणार त्या अर्थी बोलणें प्राप्त आहे. साडेतीन वाटण्या केल्या. त्यात कलम लिहिले आहे. जे इनाम वतने, जी असतील ती चौघा भावांनीं सारखी घ्यावी. त्यांत चिटनि-

*ह्या बखरींतील वरील बंद फाटलेले आहेत. आंकडे नसल्यामुळे नक्की किती ते सांगता येत नाहीं

विसीचा वांटा नाही. असे असोन अलिकडे **मलारीराव** याणी चाल घालीत चालले आहेत. वतनामध्ये वडील वांटा, ह्मणून प्रांत चेऊल येथील सरदेश-मुखीचे इसाफतीचे गांव ते आपणाकडे वडील वाट्यांस म्हणतात. हे त्यांस गैर-वाजबी करितो. असे वाटत नाही. वरकड भावांनी कांहीं वोलले असतां **रावसाहेबांनी** केले. त्याचेपुढे जाऊं नये ह्मणतात. आणि रावसाहेबी इनाम वतन चौघा भावांस सारखे वांटले आहे. त्यांत वडील वांटा वगैरे कांहींएक नाही. असे लिहिले आहे. त्याजवर चौघाच्या मान्यता आहेत. असे असता इसाफतीचे गांव आपले वडिलाचे वांटणीस ह्मणून काढितात. रावसाहेबी केल्याच्या पुढे जाऊं नये, असे ह्मणतात, आणि इसाफतीचे गांव आपलेकडे नवे काढावे, असे विचारांत आहे. हे करणे रावसाहेब याचे केले खेरीज करितात. हे वाजबी म्हणून म्हणतात ते आपले साधनाचे बोलतात ते वाजबी, आणि आमडी आपले समाधानाचे बोललो असतां रावसाहेबाच्या केल्या पुढे जाऊं नये असे म्हणतात. हे वाजबी की काय ?

यासिवाय मौजे बोरगांव मौजे सिराळे हा गांव इनाम असतां निमे आपले चिटणिवीसी कडील ह्मणून वैवाटितात व निमे गांवांत साडेतीन वांटण्या त्यांतही वांटणी आपण घेतात हे काय? इनाम चौहू जागी म्हटले. तेव्हां बोरगांव चौघाचे भागास सारखे असावे, की नसावे? असे असल्यास याची चौकसी व्हावी, ह्मणजे सर्व समजेल. त्याचे इनाम पत्र अथवा सरकारी राजपत्र जे असेल ते **गोविंदराव वावाचे** नांवाचे आहे. दुसरे कोणाचे नांवाचे नाही. दौलतीचे एकत्र वैहिवाटीमधी कर्जाचा पेंच (लागत नाही.) याचा होता. तो भाऊबंदाचे वांटणीस ध्यावा तर **खंडेराव वापूजी** व **बहिर खंडेराव** उभयता पहिले पासून विभक्त याजमुळे कारभार सारा **गोविंदराववावा** याणी केला. त्यांत सारे कर्ज वांटणीस घालावे तर ठीक नाही; ह्मणून थोडे बहुत कर्ज उभयतांवर घालून बाकी एकंदर कर्जाची वेरीज **रामराव जिवाजी** याणी व **गोविंदराव खंडेराव** याणी करावे. असे ठरऊन वैहिवाटीच्या वाटण्या केल्या. समजुतीनेच हरएक करणे, त्या आर्थी जसा जसा विचार ध्यानांत येत गेला, तसे करीत गेले. त्याचे दिसेब आलाहिदा, घरचे दफतरांत असतील. या प्रमाणे भाऊबंदाची वैहिवाट चालत आली असता **रामराव जिवाजी** याचे मनांत आपला चिटणिविसीचा सरंजाम आपण वडील असे **गोविंदराव बावानीच** केले. मोठे साधन जाणून या गोष्टीची गुंज बांधोन

गोविंदराव बाबा असतांच बेरोख चालणे पडत गेले. दरबारी आमचे तीर्थरूप लक्ष्मणराव त्याचे मागे आम्हीं वैहिवाट करित आलो. हे न पहावे. तेवेळे. आमचें आपण पुढें जालों असतां चालणार नाहीं. असे मनांत आणून दिवस काढीत गेले; परंतु द्वेष मनः पूर्वक असे चालत आले. त्याजरून एकच निःशब्धे कोठेंहोतो. जुने त्याजकडे नवफत(?) वाटणी. असें ह्याणावे तोहि विचार नाहीं. यातील आर्थ पहाता भाऊपणाची वाटणी जशी असावी तशी नाहीं. आपले घरची पायफाडे होऊन बाहेर लौकीक जाऊं नये, अशा अर्थे समजुती करित गेले. असे असोन रामराव जिवाजी याचे पुत्र मलारीराव हे प्रत्यक्ष आम्हांस गोत्र पुरुषा प्रमाणें जमा धरितात. कांहीं एक संबंध नाहीं; असें करणें करितात. त्यांस या प्रमाणें मागील वैहिवाट असल्यास वाटणी जाली ह्यणतात, ती कशाची? हें धणी आणि आमचा संबंध नाहीं; आसी या प्रमाणें त्याची चाल आहे; तेव्हां यांत विचार कसा दिसतो, हें पहावे. आसी वैहिवाट कैलासवासी माधवराव नारायणराव प्रधान याचे कारकीर्दीपर्यंत चालली. गोविंदराव बाबाहि त्या दिवसापर्यंत वर्तमान होते. याजमुळें त्याचे पुढें रामराव याचे आंतून द्वेष करणे हें कांहीं एक चालले नाहीं; नंतर कैलासवासी श्रीमंताचे लग्न जाले शके १७०६ संवत्सरी माघमासी झाले. ते समयीं गोविंदराव बाबाहि लग्नास पुण्यास आले होते. कारण सखाराम हरि संबंधें कांहीं निमित्त्य ठेऊन सरंजामाची जत्फी एकंदर केली होती. सखाराम हरि किल्यावर बंदात होते. त्याची वस्तवःणी व कापड रामराव जिवाजी याजकडे रामराव याचे चिरंजीव मलारीराव हे सखाराम हरि चे जांवई सबब याजपासी दागिने वगैरे होते, ते निमित्त्य ठेऊन सरंजामाची जत्फी केली. त्याचे मोकळीके करितां व लग्ना करितां पुण्यास आले होते. त्या समयीं सरंजामाचे मोकळीक करणें बद्दल सरकारात च्यार रुपये ठराऊन मोकळीक करून घेतली, आणि लग्न जाल्या नंतर चैत्रमासी घरास गेले, आणि आशाढ शुद्ध द्वितीयास कांहीं शरीर विकृत होऊन गोविंदराव बाबा याचा काल जाला. मागे वडील रामराव सर्वास राहिले. मागील पहिली वांकडेपणाची गुंज त्याचे मनांत होतीच. ते गोविंदराव बाबा गेल्यामुळें उघड वागू लागले, तेव्हां आम्हीं बोरगांवी श्रीमारुतिचें सेवेनिमित्त्य कुटूंबासुध्या संतान नाहीं सबब राहिलो. वरकट कुटूंब पहिलेएकत्र प्रमाणे चालत होते तसे होते. नंतर रामराव याचे मनांत विकृत आलीजे. आम्हां सर्वास वेगळें काढावे, आणि

आपला विभाग आपण घ्यावा. आमचा विभाग आम्हांस द्यावा. एकत्र होतो तेव्हां कर्ज जाले. ते उभयतांचे वाटावे. असे कितेक विचार मनांत आणून आम्हीं बोरगांवी गेल्यावर आपणहि कुटूंबासुद्धा पांचा वर्षांनंतर आले, आणि कजियास आरंभ केला. तेव्हां तेथें फिरून वाटण्यां उभयतांच्या, आमची व त्याची, तीर्थरूपांच नांवें केली. प्रसंगी आमचे तीर्थरूप ही होते. त्यात रावसाहेबी सरंजामाच्या वहिवाटीच्या समजुतीची वांटणी केली आहे. ती घेऊन आपली वहिवाट वेगळी करावी. कर्जवाम असेल ते निमेनिम प्रमाण घ्यावे. कारण एके-जागी संसार होता. आमचा कुटूंबाचा मोठा, रामरायाचे कुटूंब लहान परंतु सरदारी खर्च त्याजकडे, त्यामुळे त्याजकडील च्यार रुपये आम्हांस लागले. आम्हाकडील च्यार रुपये त्यास लागले. त्यापक्षां दोहीकडील खर्च सारखा. आसे करून देणे व घेणे जे असेल ते निमेनिमे प्रमाणें घेऊन आपले आपले वहिवाटीचा सरंजाम घ्यावा. असे झणणे रामराव याचे पडले, आणि संसार वेगळे वेगळे करावे त्यास वेंपें भादमासे चोवीस जाली. पूर्वी सरंजामाची वहिवाट रामराव व आम्हीं उभयतां करित होतो. प्रसंगी ते नसल्यास आम्ही हरएक सरंजाम संबंधी कामकाज करावे. आम्ही नसल्यास त्याणीं करावे. रुजू त्याणीं करावे. मखलासी आम्ही करावी. असी चाल पूर्वापार रावसाहेबापासून चालत आली. असताही मनाकरून सारेच आपण करूं लागले. आम्हांस एकिकडे ठेविले. कारण रावसाहेबाचा काळ जाला. राहिले वडील रामराव. त्यांचे पोटांत विकृती दौलतीतील कारकून कारभारी माणसे. त्यांचे लक्ष रामराव याजकडे पडले व आमचे तीर्थरूप याचा कारभार कंटाळेखोर होता. त्याणीं कांहीं एक समजोन घेऊन करणे कोणतेहि करणे केले नाहीं. आम्हीं पुसत गेलो X X ची गती पुढें कशी आसे हे करितात. * * * * वाटकाय? ते झणत गेले. याचे पाऊल पहिल्यापासून आसेच करण्याचे आहे; परंतु रावसाहेबापुढें न चालले. याजमुळे मात्र इतके दिवस लागले. हाली त्यांचा काळ झाला त्यांचे मनांत पहिलीच विकृत होती. त्यास हाली उषडपणें वाकडेपणाचे चालणे चालतात. त्यापक्षां आपला विचार आपणहि आपले जागी करणे तसा करावा. असे, म्हणत गेले. रावसाहेब असता रामरायाचे पाऊल काढण्याचे असे दृष्टीस पडत चालले. त्याजरून आम्हीं पुण्यामधीं नाना फडणीसाजवळ होतो. त्याची कृपा यथा काले होती. तेच वेळेस रावसाहेबासह आम्हीं पुण्याहून घरी आलो. ते वेळेस विचारले जे,

आपण ह्या वाटण्या काय समजोन ? कोणे अर्थावर कशा केल्या ? चिटनिवीसी संबंध नाही. हें करणे काय चांगले केले ? बाळाजीबाबा तुमचे व जिवाजी बाबाचे आज त्याची मेळविली चिटनिवीसी त्या बाळाजी बाबाचे आम्हीं सारे असतां आपण हे करणे असे कसे केले. रामरावाचे पाऊल नीट दिसत नाही. आताच दूर दूर धरून चालतात. आपले भिडेमुळें कांहीं चालत नाही; ह्मणून मात्र उगेच आहेत. वरकड पुढें आह्मांस कांहीं एक ठिकाण लागोदेणार नाहीत. असे स्पष्ट त्याचे चालण्यावरून दिसते. त्यापक्षीं याचा विचार आपण कांहीं करून आह्मांस द्यावा. हें चांगले नाही तर आह्मांस याचा विचार करणें येईल, आणि पुण्याचे रस्त्यानी हा जावसाल फिरेल असे होऊं नये. त्याजवरून रावसाहेब बोलले जे. आम्हीं समजून केली आहे. याप्रमाणें चालावे. असे असोन तुम्हीहि रामराव विरुध्दानी वागू लागल्यास, तुम्हीं ह्मणता ते खरे ! आह्मांपासून ही गोष्ट चुकली खरी त्यांस याची योजना आम्हीं मनांत आणून ठेविली आहे. च्यार गांव खेडी रामराव याजकडे अधिक टाकली आहेत. त्याचे कारण मिळोन रामरायाचे तीर्थरूप जीवबा साहावे वर्षी रामरायाचे वारले. तेव्हां त्याचे पालण आजपर्यंत आम्हीं करून लहानाचे थोर केले. त्यापक्षीं, तुम्हीं त्यासी लागून आसावे. ते तुह्मांस आंतर देणार नाहीत असे समजोन सरंजाम पै॥ च्यार गांवखेडी अधिक त्याजकडे ठेविली आहेत. याचे कारण, आपला खर्च मोठा ह्मणोन सरंजाम पै॥ वांटणी अधिक घ्यावी. तर सर्व भावांस बराबर द्यावे लागले. याजकरितां रामराम याजकडे ठेविली. गांव खेडी अधिक आगळी आहेत. ती तुह्मांकरितांच, असे असोन, आतां त्याचे पाऊल द्वेषाचे, असे तुह्मांस दिसते. त्यापक्षीं आह्मांपासून गोष्ट चुकली ह्मणता, हे खरे. वरकड आम्हीं, करणे जे केलें, ते चांगलेच होते. त्याची चाल, आसी पडल्यानें तर तुम्हीं ह्मणता ते खरे ? तूर्त गडबड करू नका. याचे साधन मी युक्तीनीं तुह्मांस करून देईन असे ह्मणाले. तेसमयीं जवळ आपाजी शामजी होते व कैलासवासी मातुश्री बाया होती. इतके ऐकोन आम्हीं स्वस्थ राहिलो. पुढें साधन करून घ्यावे, तो नागपुरास चिरंजीव राजेश्वरराव याचे लग्नाकरितां गेलो. मागे गोविंदराव बाबाचा काळ जाला. काळ होते समयीं तीर्थरूप कैलासवासी लक्ष्मणराव भाऊ आमचे वडील जवळ होते. त्याणीं विचारिले जे. आपला अंतःकाळाचा समय आला, कांहीं सांगावयाचे बोलावयाचे असेल ते सांगावे. ते समयीं खूण सांगितली जे. बाळा आपणापासी बोलले होते. तेसमयीं,

आपण उत्तर केले जे. येविसीचे साधन तुम्हांस करून देईन. त्यास कांहीं सांगावें ह्मणोन विचारले; परंतु तो समय कांहीं बोलणें व लेहून देणे सामर्थ्य राहिले नाहीं. ते समयीं रावसाहेबी उत्तर केले. जे समयीं बोलावे, लिहून घ्यावें, विचारावें, ते तुम्हीं कांहींच विचारले नाहीं. यासमयीं कांहींएक बोलवेत नाहीं व लेहूनही देवत नाहीं; परंतु ही सनद आहे ही ध्यावी. यात काय आहे, तें तुम्हीं करावे व सरकारी सातारियात आमात्याचे बत्फरी दाखला ही पुरेल. ते पाहून जो उद्योग करणे तो करावा. **रामराव** तुम्हांसी नीट चालत्यास तुम्हीं कांहीं हा उद्योग करूं नये. नीट नचालेत तर हा उद्योग तुम्हीं करावा. त्याजरूपून **गोविंदराव बावा**चा काळ जाल्यावर वडीलपणा व एकंदर सरंजामाची वैहिवाट करणे हे सारे मखलासी आम्हीं करित होतो. त्या सुध्दा त्याणीच आटोपिले. त्याजरूपून आम्ही त्यासी दाहा बारावे वर्षपर्यंत, त्याचे अर्जवानीच होतो. कारण वडिलाचे सांगणें त्यासी मिळोन असावे. त्याप्रमाणें मखलासी आदिकरून हरण करित गेले. परंतु आम्हीं त्याची मरजीच राखित गेलो. आमचे प्रपंच्याची सोई तुम्ही पाहावी. तुम्हांसी आम्हीं लागून चालावे. असा मार्ग पहिल्यापासून आहे. असे ह्मणत असता जे **गोविंदराव बावा** असता मखलासी वगैरे कारभार आम्हीं करित होतो. ते सारेच वडीलपणाचे. **गोविंदराव बावा** वारले तेव्हां कोणाचे कांही ठेवावयाचे नाहीं. आसकरण्यावरून स्पष्ट समजले. तेव्हां **आवजी बापुजी देशपांडे** मोसेखोरेकर हे आमचे दौलतींतील जुने कारकून माहित. प्राचीन पदरचे वयोवृद्ध **गोविंदराव बावा** आसता व त्याचे पाठीमागें साऱ्याच कारभारास माहित. त्याणीं पुण्यांत आम्ही व तीर्थरूप कैलासवासी **लक्ष्मणराव भाऊ** व **रामराव** याचे चिरंजीव **मल्हारीराव** हे ही होते. त्या **आवजी बापुजी**स समाधान फारच नव्हते, तेव्हां व कामकाजात आमची व त्याची चित्तशुध्द नाहीं. असे **आवजी बापुजी** याणी पाहून उभय पक्षां एक विचारे चालावे. विरुध्दानी चालले असता दौलतीस आपाय. असे मनांत आणून त्यासी व आम्हांसी बोलोन ठरावाची याद केली. ती याद चिरंजीव **मल्हारीराव** याणी बसून **बिमाजी बापुजी**, **आवजी बापुजी** यांचे कनिष्ठ बंधू याद कलंबंदीबंदीवार लेहविली. आणि **आवजी** खाली आनंद स्वहस्ते एकुणात केली. एकाण हतीत लिहीले आहे जे. सर्व श्रीमंत एक विचारे चालावे न चालत्यास दौलतीस आपाय होईल व याखेरीज * धरणी साहेबाचे वचन **रावसाहेबास** व **रावसाहेबाचे** वचन

धर्णी साहेबास आसल. त्या केल्याप्रमाणे करावे. त्याजर मलारीराव याचा व आमचा लेख आहे. ते आस्सल याद मलारीराव याजपासी दिल्ली व नकल नारायण रामचंद्र हणोन कारकून मलारीराव याजकडे असतो. त्याची हतची हाली आह्यापासी आहे; नंतर आठचौहू दिवसी आववाचा काळ जाला. त्या यादी प्रे।। उभयतानी चालावे. छंदी स्वभाव बोरगांवी उभयता मलारीराव व आम्हीं घरास गेलो. तेथें यादीचे विचारिले. तेव्हां मलारीराव याणी उत्तर केले, आमचे वडील रामराव हणतात कीं आववा कोण? चाकर, त्यास यादी करून देण्याचा अधिकार काय? ती यादी, कांहीं आह्यांस मान्य नाहीं. तुम्हीं आपले लिहिले का दिले. असे वडील हणतात. त्यापक्षीं आह्यां काय करावे? असे हणून मलारीराव याणी आह्यांस सांगून निघोन वेगळे जाले. आह्यां कांहीं त्या(चा) पिछा सोडला नाहीं, फिरून पुण्यास गेलो. तेथें ही बोलणें बोलतच गेलो. सेवट कैलासवासी रावजी आपाजी सुभेदार किले सातारा, याचा व आमचा स्नेह बहुत, त्यास हे बोलाचे वर्तमान सांगितले, व यादहि दाखविली. त्याजवर रावजी बावा आमचे तर्फेनी मलारीराव यासी बहुत प्रकारे बोलले. तत्रापि मलारीराव याणी हजार बाहानें सांगून आह्यांस या प्रमाणे स्पष्ट चालावयाचे नाहीं. असे रावजीबावापासी आह्यांस सांगण्याविसी सांगितले, आणि त्याच सांगण्यांत सांगितले जे. हे दरबारी फिरतात. याचे वळण हणून आम्हांस दबावितात. या उपरी आह्यांसही याच्या दाबास दबावयाचे नाहीं. त्यासही काय कर्तव्य आसेल ते करावे. असे स्पष्ट आह्यांस सांगावे. आह्यांसही आमचे दैवाची परिक्षा पाहावयाची. जे करणे ते करावे. हणोन साफ सांगावे, हणून रावजीस सांगितले. त्याजरून रावजी बाजीबावांनीं आह्यांस उत्तर त्या प्रमाणेच सांगितले. आह्यां या उपरी कळेल तसे करावे, करावे, करावे, असे तीन वेळ रावजी बावासी बोललों. त्याणीं ही स्पष्ट सांगितले जे. आमचे प्राक्तनाची परिक्षा, आह्यांस पाहवयाची आसे. मलारीराव हणतात त्यापक्षीं, तुम्हीं काय विचारता? तुम्हांस कर्तव्य असेल ते करावे. असे त्यांचे हणणे रावजी बावांनीं सांगितले. मग चिरंजीव राजेश्वरराव यांस सातारियास पाठऊन राजेश्री दादा भिकाजी डौलाकडील चिटनिवीस याची चाल सातारियांतील कार * * कैलासवासी सदाशिव अनंत अभ्यांकर हणून नाना फडणीस यांचे तर्फेनी फडणीविसीवर होते. तेच सारा कारभार एकंदर वैहिवाटीत होते. त्यांचे कानावर

दादा भिकाजी याची भेट घेऊन फडणीवीस यासी भेटून कैलासवासी गोविंदराव बाबानी मातुश्री आई साहेब याचे वेळेची चिटनिविसी कडील मुतालकीची सनद दिव्ही होती. ते प्रकरण समजाविले. त्याचे मनांत पकेपणे, हा जाबसाल खरा आहे, असे आणून दिव्हे; नंतर त्याणी उद्योगास आरंभ केला. त्यावेळेस कैलासवासी निळकंठ बाबुराव आमात्य होते. त्यांस सांगून पाठविले. सदाशिवपंतानी जे कैलासवासी शाहू महाराजाचे कारकिर्दिस चिटनिविसीचे मुतालकीचा धंदा सरकारांतून कोणाकडे होता. त्याचा दाखला दत्तफरचा दाखला कसा आहे, तो लेहून पाठवावा. असे सांगून पाठविले. नंतर त्याणी मजमूकडील दत्तफरदार सोयरोबा म्हणून सेणवी होता. त्यास मरून त्याकाळी पासष्ट वर्षे जाली होती. त्याचे हातचा दाखला, *गणेश रत्नमांगद यांस मुतालकीची वस्त्रे व साडेतीन गांव व मौजे बोरगांव व मौजे सोनवडी मौजे कारसे व मौजे वरुड एकूण साडेतीन गांवच्या सनदा, त्या वेळेस गुजरून मुतालकी सांगितली. असा दाखला काढून त्या सोयरोबा दत्तफरदाराचा नातू आहे. त्याणी आणून, सदाशिव अनंत अभ्यांकर याजपारसी दिव्हा. नंतर सदासिव-पंत याणी त्या दत्तफरदारास कसून विचारिले. नानाफडणीसाचा कारभार चौकसीचा आहे. हे तुम्ही दाखल्याचे लिहिले काढून दिव्हे आहे हे नानाचे कानावर घालून चिटनिविसीचे मधीच पोकळी. मुतालकीचा सरंजाम खातात तो दूर करून लक्ष्मणराव गोविंद चिटनिवीस याजकडे सांगण्याचा आहे त्यास खचित तुम्ही लेहून दिव्हे असेल तरी उत्तम आहे. नाहीतर नानाचे चौकसीत लबाड पडेल, तर दत्तफरदार याच्या आसाम्या बाद घालीन व गुनेगारी सरकारां(त) घेईन. असे बोलोन दाखला, मजमुचे दत्तफरचा आपले जवळ घेतला. दत्तफरदार याणी उत्तर केले. हे खोठे होईल तर आपण आह्मा-जवळ गुन्हेगारी घेतील हे मुळचेच खरे आहे. त्यापक्षी पाहिजे तसे आपण बोलावे. पुण्याचे दत्तफरी चिटनिवीस याणी गैर वाका समजाऊन आपले नांव सरंजाम म्हणून उगऊन घेऊन गैर वाका समजाऊन खात असल्यास त्याचा जाबसाल चिटनिवीस करितील. आह्माकडील हुजूरचे दत्तफरी याप्रमाणे दाखला

*नागपूरकर चिटणवीसाचे मूळ पुरुष व खंडो बल्लळ चिटणवीस यांचे भाचे. ही माहिती श्री. रा. बळवंतराव रघुनाथ चिटणीस यांनी दिली.

खचीत् आहे. आपण उद्योग करावा. असे पकें करून सदाशिवपंत पुण्यास कार्तिक मासी आले. नानाफडणवीस व हरिपंत, (फडके) कारभार करीत होते. त्यांचें कानावर हें वर्तमान सदाशिवपंत याणी घालोन पोकळीस मुतालकीचा सरंजाम चिटनिवीस रामराव खातान. असें आसल्यास लक्ष्मणराव गोविंद चिटनिवीस यांचें नावें मुतालकी व मुतालकीचा सरंजाम करून द्यावा. सरकारची चाकरी लक्ष्मणराव याणी व त्यांचें वडील गोविंदराव याणी बहुत केली. त्यास हें मुतालकी करून द्यावी. असें नाना व हरिपंत तात्या याणी सांगून मखलासीची यादी व नजरेचा ठराव करून यादीवर मखलासी द्यावे. देणें करून यादी केली. साडेतीन गांव मुतालकीस आहेत. त्याच्या संदा श्रीमंताच्या निशाण, सिकेसुधा व नांवाची सनदसुधा करून सदाशिवपंत याणी आपणाजवळ घेऊन आझांस बोलाऊन सांगितलें जे. यादी ठरावाची करून आम्हीं आपले जवळ घेतली. संदा तयार जाल्या आहेत. तुम्हीं ऐवज नजरेचा सरकारचा ठराविला त्याची तजवीज करावी. संदापत्रें, श्रीमंताच्या नांवाच्या गांवगना करून घेतल्या व वखें माहाराजांचीं देववितों व कलमदानही देववितों. पैक्याची तरतुद लौकर करावी. त्याजवरून आम्हीं कैलासवासी परशरामपंत भाऊ पटवर्धन हेहीं पुण्यांत होते. त्यांचा व लक्ष्मणराव भाऊ आमचें तीर्थरूप याचा स्नेह बहुत पहिलाच होता. त्याजकडे गेलों. त्यांस जाले वर्तमान सविस्तर सांगितले. हें काम केलें आहे. त्यांस पैका आपण द्यावा. संदापत्रे आपणापासी देतों. व राजश्रीची वखें आम्हीं घेऊन संदा व वखें आपणा जवळ गाहाण ठेवितों, आणि ऐवज द्यावा. पुढें गांवची वैहवाट आपण ऐवज फिठे तोंपर्यंत करून आपलें जरबेनी हा कारभार सेवटास न्यावा. असें बोलल्यावरून भाऊनी उत्तर केलें. येथें ऐवजाची सोई होणार नाही. दोनचार दिवस आम्हीं तासगांवी * * * * * णजे तुमचें बोरगांवची मामलत गंगाधरराव गोविंद मिरजकर भाऊचें चुलत बंधू याजकडूनच नजरेचा ऐवज देववितों. या प्रमाणें बोलले नंतर निघोन तासगांवास गेले. मागाहून आम्हींहि बोरगांवास गेलो. तीर्थरूप कैलासवासी लक्ष्मणराव भाऊ पुण्यासच होते. आम्हीं बोरगांवी जाऊन तासगांवी गेलों. तेथें भाऊची भेट घेतली. वर्तमान त्यांस पूर्वी पुण्याचें मुकामी समजाविलेंच होते. आणखी समजाविले. नंतर भाऊ बोलले जे. भिड्याकडून आमल बाळासाहेब बोरगांवची वहवाट करितात. त्यास आम्हीं प्रातःकाळी मिरजेस जातो. आपण समागमे चलावे.

त्यासीं बोलून ऐवज त्याजकडूनच देववित्तों. असें बोलोन परशरामपंतभाऊ निघोन दुसरें दिवसीं मिरजेस गेलों. नंतर त्याचें दुसरे दिवसीं आम्हीं व **जीवनराव माधव** मिरजेस गेलों. **जीवनराव** याणीं जाऊन भाऊंस सांगितलें जे. रघुनाथराव बंधुजीस आपण बोलाविलें. त्या प्रमाणें आले आहेत, नंतर आद्दांस किल्यांत यावें ह्मणोन सांगून पाठविले. त्याजवरून आम्हीं किल्यांत गेलों. बाळासाहेब याची व भाऊची भेट घेतली. तेच वेळेस भाऊ माघारे तासगांवी जावयास निघाले होते. ते श्रीपतराव मोरेश्वर याच घरीं किल्यांत राहिले होते. ते वेळेस बाळासाहेबही तेथें भाऊ तासगांवी जाणार ह्मणून निरोपास आले होते. तेथें बाळासाहेब यांस भाऊनीं मुतालकी प्रकरण सविस्तर समजाविलें, आणि सांगितलें जे. बोरगांवचा आमल तुम्हीं भिडे याचें आगल्यात वैह्मिवाटीतच आहा. त्यासही हाही सरकारी नजरेचा ऐवज, तुम्ही देऊन आमलाची व्हिवाट करावी. त्यांस बाळासाहेब याणीं उत्तर केले जे. बोरगांवचा पैका भिडे याणीं दिल्या आहे. मीं कांहीं खासगत ऐवज दिल्या नाहीं. आमचें दाबानी भिडे वैह्मिवाट करितात. त्यांस सरकारी संदा जाल्या आहेत. त्यापक्षीं कोण्हीही आमल केला. ह्मणून चिंता नाहीं. त्याजवरून X X X केलेले जे. आम्ही पैका देतो. तुद्दाला कारकुनास ताकीद करून निमे आमल तुद्दालाकडे चालावा. आसें निश्चयेपूर्वक ठरावून निरोप घेऊन निघोन तासगांवास आले. आम्हींही दुसरे दिवसीं तासगांवीं आलो, आणि **जीवनराव माधव** नि। कैलासवासी **त्रिंबकराव तात्या श्रीमंताचें** चिटनिर्वास हें तात्याचे तर्फेनी भाऊ जवळ सरकारचा जरीपटका होता. त्याजमुळे दरखदार सरकारी सारेच फडणीस आदिकरून होते. त्यात चिटनिसीकडील कारकून **जीवनराव** होते. त्याचे विद्यमानें भाऊजवळ नजरेच्या ऐवजाचे बोलणें करून ऐवज देतो, ऐसा ठराव करून निःश्चय केला. आणि भाऊनीं सदासीव अनंत आभ्यांकर यांस आपलें पत्र दिल्ले जे. सरकारांतून **लक्ष्मणराव चिटनिर्वीस** यांस मुतालकी वखें **राजश्री छत्रपति स्वामी** याजकडून देवावी व मुतालकीचें सरंजामाच्या संदा व नांवाची सनद श्रीमंताकडून जाल्या आहेत. त्या तुम्हीं आपणाजवळ घेऊन आला आहा. त्या तुद्दालाजवळ आहेत. ह्मणून राजश्री **रघुनाथराव बंधुजी चिटनिर्वीस** याणीं सांगितल. त्याजवरून कळेल. **लक्ष्मणराव भाऊ** याचा व आमचा स्नेह बहुत आहे. याजकरितां याचें काम आद्दांस करणें जरूर त्यांस तुद्दाला माहाराजांची वखें व मुतालकीचे कलमदान **लक्ष्मणरावभाऊ**

यांस देऊन लक्ष्मणराव यांचे पत्र आह्मांस घेऊन पाठवावे जे. वस्त्रे व कलमदान हुजूरेचे व श्रीमंताच्या संदा गांवगनाच्या नांवाची सनद आह्मांस सदासिवपंत याणी दिल्या, ह्मणोन पत्र लक्ष्मणराव भाऊ चिटनिवीस याचें घेऊन पाठवावे. त्या समागमे तुमचा कारकून पाठवून द्यावा. त्याजबराबर भाऊचे पत्र आल्यास कारकून देईल, त्याजपासीं नजरेचा ऐवज रोकड देऊन रवाना करून देऊं. खातर जमा असो द्यावी. खातर जमेनी काम करावे. असें पत्र परशरामपंत भाऊनी आह्मांसी दिल्ले. ते आह्मीं बोरगांवीं आलो. तेच दिवसीं रातोरात पत्र सातारीयास चिरंजीव राजेश्वरराव होते. तेथें पाठविले. राजेश्वरराव याणीं भाऊचें पत्र सदासिवपंतास दिल्ले. ते पत्र पाहून सदासिवपंत याणीं तेच वेळेस मुहुर्त पाहिला. तोहि चांगलाच होता. बाबुराव किलेदार यास चिटी लहून दिल्ली व वस्त्रे देण्या-विषीं श्रीमंताचें पत्र बाबुराव यांस होते. ते व सदासिवपंत याणीं राजेश्वर-राव यांस देऊन किल्यावर पा। चिरंजिवानीं सदासिवपंताची चिटी व श्रीमंताचें पत्र वस्त्रे देविवण्याविशीं होते ते दिल्ले बाबुराव यासीं आणि चिरंजीवानीं तीर्थरुपाचें नांवें वस्त्रे व कलमदान हुजरून स्वामीकडून देववीली. त्याप्रमाणे घेतली. ते घेऊन किल्या खाली आले, तेच दिवसीं बोरगांवाहून आह्मीं घेऊन सातारियास पोहोंचलों. सदासिवपंताचीं भेट घेतली. सदासिवपंताचें ह्मणणे पडले जे. भाऊचें पत्रावर आह्मीं वस्त्रे तर दिल्लीच. त्याणीं कारकून बोलाविला आहे. तो पाठवितो. ऐवज करारा प्रे। देतील, यांत सशंय नाहीं; परंतु तुमचें व भाऊचे बोलणें समक्ष जाले आहे. तुम्ही इकडे आला. याजकरितां तुम्ही फिरून तासगांवी जाऊन भाऊपासून ऐवज घेऊन कारकून याजपासी देऊन सत्वर पाठवून द्यावा. त्याजवरून भाउसी बोलण्यांत आमचा करारच होता. सनदा सरंजामा-च्या आणून आपणापासीं देतो. त्याप्रे। संदा व वस्त्रे घेऊन व सदासिवपंताचा कारकून खंडोबा नाईक यांस घेऊन दुसरें दिवशीं फिरून तासगांवास गेलो. वस्त्रे व संदा भाऊचे पुढे करारा प्रे। ठेविल्या. त्याजवरून बहुतच संतोष जाले. करारा प्रमाणे संदा व वस्त्रे आणिले. सबब संदा आपणापासीं घेउन, गोपाळपंत ह्मणोन कारभारी होते. त्याचें स्वाधीन केल्या. त्यांस ताकीद केली ज. जतन बहुत निगेनी ठेवावे व वस्त्रे परत आह्मांस दिल्ली. आणि सांगितलेजे. ही वस्त्रे पुण्यास भाऊकडे पाठवावी. दुसरे दिवसीं आह्मांपासून खत लहून घेऊन, कराराप्रमाणे ऐवज गणपतिसिका, खंडोबा नाईक यांचे पदरीं घालोन. पंचवीस स्वार बराबर देऊन

सातारियास ऐवज पावता करून सदासिवपंताची पावती आणून, भाऊनी आपणा जवळ ठेविली. नंतर श्रीमंताच्या सनदाच्या नकला करून व तीर्थरूप कैलासवासी भाऊसाहेब याचें नांवाचीं पत्रें गांवगना घेऊन सरकारच्या संदाच्या नकला, वहीपत्रें, बोरगांव आदिकरून गांवोगांवी कारकून पाठवून आमल बसविला. तो ई॥ पासून तीन वर्षेपर्यंत सारखा आमल चालला. सदासिवपंत याणीं जे समर्थी नानासी मुतालकी प्रकरण समजाऊन काम करून घेतलें. संदां पत्रें घेतली. त्या समर्थी सदासिवपंत याणीं नानाचें व हरिपंताचें वचन घेतले जे. रामराव हा कारभार केला. हा गैर वाका ह्याणून सरकारांत समजाविली. त्याजवरच आपण लक्ष्मणराव चिटनिवीस याजकडील धंयाची घालमेल करितील, तरी, असे मात्र करूनये हें मुतालकी प्रकरण खरें आहे. ह्याणून मी सरकारांत समजाविल आहे. त्यास रामराव बोलू लागल्यास मजला कळवावे. मी येविसीची उत्तरें करीन. त्याजवरून नानानीं सदासिवपंतास सांगितले जे. तुद्दांस समजाविल्यासिवाय मधीं कांहीं एक लक्ष्मणराव चिटनिवीस याजकडील धंयाची घालमेल करणार नाहीं. खातरजमा आसो यावी. असें वचन नानाचें सदासिवपंत याणीं घेतले होते. नंतर हें वर्तमान वत्रें जाल्याचे रामराव यास कळोन, त्याणींहि पुण्यास जाऊन उद्योग आरंभिला. नानाचे कानावर हस्तांतरे करून घालविले जे. हें आपण केले, हें गैर वाका याची चौकसी करावी. ह्याणून रामराव याचें ह्याणणे पडले वरून, सदासिवपंत यांस नानानीं लेहून पाठविले जे. येविसीं बोलणें रामराव बोलतात, हें तुद्दांस समजोन नंतर करणें तें करावयास येईल. ह्याणून पत्र सदासिवपंतास नानानीं पाठविले. त्याचीं नकल हाली, आद्दाजवळ आहे. अस्सल पत्र सदासिवपंतापासीं आहे. त्या पत्राचें उत्तर सदासिवपंत फडणीस याणीं कलमबंदीवार दोनतीन बंद लेहून पाठविले. त्यांत सविस्तर जाबसाल आहेत. त्याचीही नकल आद्दाजवळ आहे. सदासिवपंत यांनींच सदरहू नकल करून आद्दांकडे पाठविली जे. याप्रमाणे आद्दांनीं नानास पत्र लिहीले आहे. सदासिवपंतांनींच त्या समर्थी पुण्यास जावे; परंतु नानानीं कांहीं हे काम तुमचें विद्यमानेंच आहे. याजकरितां तुम्हीं यावे. असें लिहिले नाहीं. सबब मशारनिले पुण्यास गेल नाहीं. या ह्याणून पत्र येईल त्याचीं वाट पाहात होते; परंतु येण्याविसीं पत्र कांहीं आले नाहीं. चाकरीचा पेशा विनाबोलाविल्या खेरीज जाता नये. सदासिवपंतांनीं जे पत्र नानास पाठविले तेही पत्र नानानीं वाचून पाहिले न पाहिले नकळे. ते पत्र तसेंच त्र्यंबकराव

नारायण परचुरे याचे हातात दिले, आणि उभयतांचे मनास आणावे ह्याणून दरबार खर्च खाऊन त्या लोभानी सदासीवपंतास आणून चौकसी करावी. ते न करितां त्र्यंबकराव परचुरे याजकडे मनास आणण्यास सांगितले. त्र्यंबकराव याचे घरीं सारे राज्याचा कारभार. तेथें हेंच मनास आणित ते कोठें बसणार? त्याणीं राघो सदासिव थत्ते याजकडे सांगितले. त्र्यंबकराव यास **रामराव** याणीं दरबार खर्च काय दिल्हा असेल, ते त्र्यंबकराव जाणत. आम्हीं कोणास दरबार खर्च वगैरे कांहीं एक दिल्हा नाहीं. जे देणें करण ते नानासच दिल्ले. त्र्यंबकराव पहिल्यापासुनच **रामराव** याचे तफर्नी बोलत होते. राघोपंत थत्ते याचा व **विठ्ठलराव पोतनीस** याचा स्नेह बहुत. **विठ्ठलराव पोतनीस**, **रामराव** याचे जांवई त्याचें हातून राघोपंत थत्ते यासीं बोलोन च्यार रुपये खर्चवेंच करून त्याणीं आपलें घरीं बसोन **रामराव** यांस सारंश करून दिल्ले. त्यांजवर कांहीं व समक्ष देखील आमचीं त्याचीं भाषणें उत्तरें प्रत्योतरें व्हावी. त्या सुध्दा कांहीं एक जाले नाहीं. **रामराव** याणीं सांगितले. राघोपंत व त्र्यंबकराव याणीं दरबार खर्च खाऊन सारंश **रामराव** यांस करून दिला. त्र्यंबकरावही त्यांत पुर्तसें माहित असतील असें वाटत नाहीं. कारण त्यांस मोठे कामामुळें फुरसदच पडत नाहीं, असें होते. दरबार खर्च मात्र खावयाचे धणी सारे जे करणें ते राघोपंत थत्ते याणींच करून दिल्ले. तो सारंश नाना समक्ष यावा. **नानानीं** आह्मांस विचारावे. त्या समई **नानानीं** आमचे समेटपत्र, किंवा सारंशावर मान्यता आमचीं वाजबी जाले. ह्याणून करून द्यावे. त्यास नंतर सारंश **रामराव** याजकडे सरकारी अस्सल सारंश खल्यास ठेऊन त्याची नकल वैवाटीचे भोगवटीयास **रामराव** यास उलट संदापत्रे करून देऊन मग द्यावा. सारंश आधी याजपार्शी आला आहेच. पक्षपाती करणें किंवा वाजबी केल. हें कोणही धनी असेलतर चौकसी केली असती. वाका किंवा गैरवाका सर्व ध्यानांत येईल. करणें दोन. एक कारण चिरंजिवास मुख जबानी सांगितले आहे. दुसरें कारण मोंगलाचीं गडबड जाली. तेव्हां खरब्द्याचे स्वारीस श्रीमंत कैलासवासी **माधवराव** साहेब निघाले. त्या गडबडींत हा जाबसाल कोण पहातो? याजमुळें तसेंच राहिल. गांवगना आमल चालत होता. तो तसा चालतच होता. नंतर श्रीमंताचीं स्वारी बाहेर निघाली. **रामराव** ही स्वारी बरोबर निघाले. आम्हीं स्वारी समागमें जावे तर नानापार्शी राहून उपयोग तूर्त काळीं नाहीं. कारण सदासिवपंत यास येविसीचे वचन आसतां,

इकडे परभारे त्यांस टाकून सारंश जाला. त्यापक्षीं नाना दरबार खर्च खाऊन करणें करितात. असें पकेपणें समजले. त्याजवरून राजश्री परशरामपंत भाऊ याज समागमें जावें. असा निश्चय करून, करून, कारण या कामास पैका त्याणीं दिव्हा व त्याचें वचन ही होते जे. सारंश गैर वाका जाला याची चिंता न करणें आर्ह्यी ही गडबड उरकली ह्मणजे नानास सांगून समक्ष तो सारे आणऊ. राम-रायासही आणऊ. तुद्दांस घेऊन जाऊन सारांशावर बोलणें करून नाना व आर्ह्यीं समजोन घेऊं. नंतर जाला सारंश, खरा अथवा खोटा, हे ठराव करून मग जें करणें तें करूं. तोंपर्यंत तुम्हीं चिंता न करावी. आमल सोडणार नाहीं. असें वचन सरकारांतून या प्रौं गदीं जाली आहे. आर्ह्यीं संदा पाहून पैका दिव्हा. याची चिंता न करावी. असें ह्मणणें वाजबी विसी भाऊचे होते. त्या अर्थी त्याचाच कश्यप धरून वागणें प्राप्त जाले. तेव्हां तीर्थरूप सुध्दा आर्ह्यीं भाऊपासुनच आणखी च्यार रुपये कर्ज घेऊन भाऊ बराबरच लष्करांत गेलो. भाऊर्ह्यीं बोलणें केले जे. सदासीवपंतास टाकून नानांनीं पंचाईत करविली. त्यांत आर्ह्यांस देखील बोलाविले नाहीं. असें करून रामराव याणींच जसा पाहिजे तसा सारांश केला आहे. त्यांस आपण नाना समक्ष बसावे. तो सारांश आणवावा. रामराव यांस बोलवावे. आपण आर्ह्यांसमागमे घेऊन जावें. आणि उत्तरें प्रत्योतरे उभयतांचें समजोन घ्यावे. आणि जरी त्याणीं सारांश केला. तो खरा जाला तर केलाच आहे. नाहीतर आर्ह्यांस दुसरे ताकीदपत्र करून द्यावे. आणि आमलास तर अडथळा जाला नाही व पुढेंही होऊनये. या प्रमाणे बोलोन ठेविले होते. भाऊनी-हि याप्रमाणे मान्य केले होते. कारण पैका देणाराही तेंच व स्नेही वाजबीचे सोबती. याजप्रमाणें नानाचीं गांठ घालोन करितों असें बोलले होते. पुढें फौजांत श्रीमंताची फौज पाठीमागें दाहा बारा कोशावर होते. सव्वाफौजा पुढें जाल्या होत्या. त्यांत परशराम भाऊर्ह्यीं नेमणूक जाली होती. त्याजसमागमें आर्ह्यीं गेलो होतो. नंतर गडबड जाली होती. लडाई होऊन मोंगलाचा पराजय जाला. नंतर कांहीं स्वस्थ जाले. नंतर भाऊस आर्ह्यीं विचारिले. नानांची आपली गांठ पडोन बोलणें व्हावें. त्यांस लांबण पडली. आणखीही किती दिवस लागतील नकळे. याजकरितां हा योग तर एक वेळा जालाच पाहिजे. मर्हीं रिकामें बसावें. ते आपले विचारास आले, तर, आर्ह्यीं श्रीमंतांचे लष्करांत मागें जातो. एक पत्र आपले वकील बाळाजीपंत सहद्वयुधे आहेत. त्यास द्यावे जे.

चिटनिवीस याचा सारांश जाला आहे. तो खोटा आहे. याची चौकशी, फिरून चौकशी करून उभयतांचे खरेंखोटेंपण मनास वाजवी मनास आणावे. त्या-प्रमाणें लक्ष्मणराव चिटणीस चालतील. असे पत्र बाळाजीपंतास भाऊचें घेतले. तें पत्र बाळाजीपंतास दाखवून आम्हीं आपल्यापासीं बजिनस येऊन घेतले आहे. नंतर मागील श्रीमंतांचें लष्करांत आलो. बाळाजीपंतास पत्र दाखऊन बजाबा सिरवलकर याचीहि भेट घेतली. त्यांस हे वर्तमान माहीत होते. व आणखीही समजाविले. बज्याबांनीं खातरजमापूर्वक सांगितलें जे. मी नानाचें कानावर घालोन मनास आणण्याची परवानगी मी आपलेकडे घेतो. याप्रमाणें बोलले. तों तेच दिवसीं दरबारास नानाकडे डेन्यास बजाबा गेले. त्यासमयीं रामराव याजकडील संदा घेऊन सखोपंत साने पुरंदरचें फडणीस हे श्रीमंताजवळ होते. ते रामरायाकडील बोलण्यांत होते. ते नानाजवळ गेले. संदा तारखा करावयास दिल्या. त्र्यंबकराव परचुरेही नानाजवळ बसले होते. इतकियात बजाबा नानासी बोलले जे. लक्ष्मणराव चिटनिवीस याचें म्हणणे आहे कीं, सारांश गैर वाका समजोन जाला आहे. याची चौकशी करावी. नंतर जे करणें ते करावे मधी संदा पत्रें कांहींएक चिटणीस प्रकरणा पै। कांहींएक होऊ नये. इतकें ह्मणतांच नानांनीं तेरीख करावयास लेखणी हातीं घेतली होती. ते खाली ठेविली. आणि त्र्यंबकराव परचुरे यांस बोलले जे. तुम्ही चौकशीं न करितां सारांश केला. लक्ष्मणराव चिटनिवीस याचें बोलणें सारांश खोटा असें पडते. त्यापक्षीं सारांश बज्याबाकडे पाठऊन द्यावा. त्या उभयतास ताकीद करावी. कीं, बज्याबाकडे जाऊन बज्याबा चौकशी करून सांगतील तसें उभयतां चिटनिवीसानीं चालावे. बज्याबासही सांगितलें जे. चौकशीं करून मजला समजवावे. नंतर जें करणें तें करूं. याप्रमाणें परवानगी फिरून बज्याबाकडे मनास आणाव्याची जाली. त्याही हा सारांश खरा आहे. तर नानांनीं फिरून मनास आणाव्यास का सांगते! ते वेळेस सखोबा साने बोलले जे. रामराव याणीं सातसें रुपयाचा गांव पुण्याजवळ विंझर ह्मणून आहे. तो दरबार खर्चांत देतो. असा करार माझे विद्यमानें रामराव याणीं केला आहे. त्यासी माझा करार आहे. नानाच्या तारखा संदावर करून आणीन, नंतर तुम्ही नानांचें नांवची खासगत सनद गांव तुम्हांस दिव्हा आसीं व गावांस सनद करून देतो. आसा करार त्याचा आहे. त्यांस आपण

संदावर तारखा करून द्याव्या. मी ह्या तारखा **रामराव** यांस दाखवितों, आणि गांवच्या सनदा करून घेतो. असें ह्मणाले. वरून नानाचा कारभार गांव आपणास घेणार संदावर तारखा गांवच्या लोभानीं करून दिल्या; परंतु सखोपंत यांस ताकीद केली जे. **रामराव** यांस संदा दाखवून गांवची सनद करून घेणें, परंतु सरकारी संदा **रामरायास** द्यावयाच्या नाहींत. तुम्ही आपल्याजवळ आसो देणें. परवानगी खेरीज एकंदर न देणें. संदावर सिके कांहीं जाले नाहींत. बज्याबा मनास आणतील, नंतर वाजवी आसेल तसें करूं. याप्रमाणें ताकीद सखोपंत साने यांस केली. संदावर मजमुची निशर्णी जाली नाहींत व सिकेही जाले नाहींत. **रामराव** यांचें नांवाचें पत्रही जाले नाहीं. याप्रमाणें बजाबावर फिरून मनास आणण्याचीं परवानगी घेऊन बाळाजीपंताचा निरोप घेऊन आम्हीं फिरून लष्करांत सडे फौजेंत परशरामपंत भाऊकडे गेलो. ते समर्थी बाळाजीपंत. सहस्रबुधे बोलले जे. मी नानाचें कानावर घालतो. नंतर आम्हीं लष्करांत गेलो व बाळाजीपंतांनीं नानाचें कानावर घातले. नानाचें उत्तर जाले जे. बज्याबा सिरवलकर याजकडे उभयतां **चिटनिवीस** याचें मनास आणावयास सांगितले आहे. **लक्ष्मणरावभाऊ चिटनिवीस** याणीं बज्याबा सिरवलकर याजकडे यावे. ह्मणजे ते मनास आणतील, ह्मणून पत्र बाळाजीपंत याणीं सडे फौजेंत पाठविले जे. **लक्ष्मणरावभाऊ चिटनिवीस** यांस बज्याबा सिरवलकर याजकडे मनास आणण्याची परवानगी नानाचीं जाली आहे. याजकरितां **लक्ष्मणरावभाऊ चिटनिवीस** यांस बज्याबाकडे पाठवावे. वाजवी मनास आणणे ह्मणून जाली आहे. ते पत्रच भाऊंनीं आम्हास दाखविले. त्या पत्राची नकल आम्हीं करून घेतली. ते हाली आह्मांपासी आहे. आणि परशरामपंत भाऊ याणीं सांगितलें. **रामराव** यांच्या सारांशाची चौकसी करण्याविशी खरेखोटेपणा कोपहीकडे हे करणार. बज्याबा सिरवळकर याजकडे परवानगी जाली आहे. तुम्हीं पुढील लष्करांत जावे. **श्रीमंत** खासा होते, तेथे जावे. त्याजवरून तीर्थरूप व आम्हीं निघोन बज्याबा सिरवळकर याजकडे आलो, लष्करे पुण्यास जाण्यास माघारी फिरली. मशाहनमुल्क बज्याबाचें स्वाधीन होते. दरमजल लष्कर पुण्यास जाण्यामुळें बोलण्याची गांठ कांहीं पडली नाहीं. असें करितां पुण्यास स्वारी आली. बज्याबांनीं मनास आणावे. तो सरंजामपटी सरकारांतून जाली. आह्मांकडेही सरंजामपटीचा चोपन हजाराचा टराव जाला. त्या घोरांमुळें मुतालकी संबंधाचें

बोलण्यास गांठ रामराव याणी कांहीं पडू दिल्ली नाहीं. पुढें श्रीमंत कैलासवासी रावसाहेबाचा काळ जाला, मगतर सारेच राहिले. दरबारी आम्हीं राहत होतो; ते रामराव याच चिरंजीव मलारीराव राहूं लागलें. आम्हीं पुण्यांत दरबारी राहावें, तरी हजारो रुपये खर्च लागणार, तेव्हां घरी राहिलो. ते वेळेस रामराव याणी डौल घालून पुण्यांत राहून दरबारची वैहवाट करू लागले. आम्हीं वेगळें जाऊन रहावे तर, आमचा आंश थोडा, ह्यणोन घरी राहिलो. तों पुढें सरंजामच सरकारांतून जप्त जाला. तेव्हां खावे काय ? कसें जाऊन रहावे ? या प्रमाणें प्रसंग काळवशे करून प्राप्त होऊन देशांतरास उदरनिर्वाहार्थ जाणें प्राप्त जाले. मुतालकी संबंधे संदापत्रें वगैरे कांहीं एक रामराव याचें हाती आलीच नाहींत. परंतु सखोबा साने दरबार खर्च खाऊन रामराव याचें पत्यावर पुतेंपणें होते. याजमुळें एकताकीद चिटनिविसीची. त्यांत लिहीला आहे, मजकूर लक्ष्मणराव गोविंदराव याणी समजाविले जे. मुतालकीचे सरंजामाची व मुतालकाची त-गिरीबाहाली सरकारची असें समजाऊ. मुतालकी करून घेतली. त्यांस ते गैर वाका सरकारांत रामराव याणी समजाविले जे. मुतालीक व मुतालकाचे सरंजामाचीं तगैरी बाहाली स कारांतून करावयाची नाहीं. रामराव व * * मुतालीक करणें तो करावा. असें सरकारांत गैरवाक समजाविले. आणि आसीच सरकारची ताकीद घेतली आहे. हजारो रु। दरबार खर्च खाणारांनीं खाला. आणि काम सेवटास न गेले. संदापत्रें कांहीं एक हातास न आली. त्यापक्षीं एक चिटनिविसी ताकीद मात्र मोठे रदब्दलीनें देवविली असेलसें वाटते. कारण, बजाबा सिरवलकर याजकडे मनास अणावयास सांगितले. त्यास च्यार दिवस लागतील. रामराव याचें कांहींच आपण न केले. असे दिसते. ह्यणून ताकीद सदरहू प्रमाणें देवविली असें वाटते. जर संदा जाल्या आसत्या तर ताकीदीचें कारण नव्हते. सदरहू ताकीद घेतली आहे. तरी त्यांत तहगिरी बाहाली मुतालकाची रामराव याणी करावी. असें सरकारास समजाऊन करून घेतली आहे. तीच खरी करून द्यावी, किंवा आम्हीं याची तगैरी बाहाली नाहीं. सरकारचें हुजूर वृद्धाचा मुतालीक रामराव याच तगिरी बाहाली एकंदर नाहीं. असें मजमूकडील दत्तफरचे दाखत्या सुधा खरे करून देतो. सातारियाहून सारा कारभार पुण्यास नानासाहेब पेशवे याजपासी आला. तें (स)मर्या नानासाहेब पेशवे याणी गोविंदराव वाचा यास कराराची यादी चालविण्याविशीं व सरकारासी कसे चालावे

येविसीं करून दिल्ले आहे. ती गोविंदराव बावाचेच नांवाची आहे. ती याद महिपतरावदादा चिटनिवीस याचें हातचे कलम बंदिची व कैलासवासी भाऊसाहेब यांचे हातची मखलासी नानासाहेब यांचे हातचे करार व शफतेच्या दुर्वा दिल्या आहेत. त्यांहीं गोविंदराव बावा यासच दिल्या आहेत. व पेशवे सरकारची सेवा एकनिष्ठेनें केली, व रामराव याचेंही कबजपणापासून पालण कसें केले. हें जर कोण्ही कृपावंत होऊन चौकसीं करितात. असें जाल्यास नजरेस येईल. वर घरांत वडील बंधुचे चिरंजीव ह्मणून वडील ते आहेतच, परंतु मलारीराव याचें बापानीं आज्यानीं कोठे माहाराजां पार्सी किंवा पेशवे सरकाराची सेवा केलीच नाहीं. वालीचे वडील मात्र काय मेळविले, ते बाळाजी आवजी याचे पाठीमागें खंडो बलाळ याणीं मिळविले. ते खंडो बलाळ त्याचें व आमच्या आज्याचें तीर्थरूप त्याचें मागें कायजे मेळविले. तें गोविंदराव बावानीं मेळविले. एक चिटनिसी मात्र बाळाजी बावा याणीं मेळविली. वरकड त्या आलिकडे गांव जमिनी राजारामसाहेब सिवाजी महाराजाचे कनिष्ठ पुत्र तारावाई साहेबाचे भ्रतार यांचें कारकिर्दिपासून, कोणांस गांव जमिनी देणें त्या दिल्ल्या. पूर्वीं सिवाजी राज्याचे वेळेंस सरंजाम गांव जमिनी कोणासच नव्हत्या. कार(ण) राज्य स्वस्थ एका जागीं बसून करण्याचाच विचार. याजमुळें न दिल्या. राजाराम साहेबाच्या वेळेंस कांहीं स्वस्थ जाले. त्या वेळे कोण्हास कांहीं देणें ते योग्यतेनसार दिल्ले. त्यांत आमचें वडील खंडो बलाळ यांसही चिटनिवीसी गांव खेडी थोडीं बहुत लाऊन दिल्ली. त्या आलिकडे कैलासवासी शाहू महाराज याजपासी गोविंदराव बावानी सेवा केली या. कांहीं ते समर्थी सरंजाम दिल्ली. दुसरे कोण्ही कांहीं मेळविले नाहीं. येविसीं आंती चौकसी सरकार कृपावंत होऊन वाका समजोन घेतला, आणि दाखला विचारल्यास सर्व श्रीमंताचे राज्य साक्ष देईल. चौकसी करणें ती मात्र चांगली करावी. गोविंदराव बावानीं श्रम किती केले सर्व राज्यास माहीतगिरी आहे. याखेरीज मौजे निमणीं प्रा॥ मिरज हा गांव जिवाजी खंडेराव वारल्या- नंतर सिवाजी थोरात वाळवेकर यास प्रा॥ वावळे येथील देस चौगुळीचे वतन सरकारांतून कडून राजश्री स्वामीकडून देवविले. त्या थोरांत आणि दरबार खर्चांत गोविंदराव बावा यासीं मौजे निमणी हा गांव आपले तर्फेचा निमे दरो-

२११/८७

१९ १७ JAN 1994

बस्त करून दिल्या. व निमे गांव राहिला. तो मिरजेचा किला हुजूर माहाराजाकडे होता. सरकार तर्फेने डुबल ह्णून म्हराटे होते. त्याजकडे होता. डुबलाची काम काजे दरबारी पडत होती. ती गोविंदराव बावा करीत होते. सबब डुबलानीही आपले तर्फेचा निमे गांव दरबार खर्चात गोविंदराव बावास दरोबस्त करून दिल्या व मौजे माजगांव का॥ तलबीड प्रा॥ पनाला हा गांव सरंजामाचे अगोदरचा आजमासे सवासे दीडसे वर्षे होत आली असतील इनाम आहे. आणि चौहू जागा सारख्या वाटणीस आहे. हाली चौघांची सारखी यांटणी चालली आहे. निमणी हा गांव चिटनिविसीचे सरंजाम ह्णून ह्णतात. आणि जिवाजी बावाचे मागे गांव मेळविला, तो रामराव चिटणिसी-कडील ह्णून वैहिवाट करितात, तेव्हां एकच निश्रये कोठे होतो? असे कां ह्णून विचारिले, तर रावसाहेबी आह्मांकडे लाविला ह्णतात. याचे स्वार्थावर पडेल. त्यांस असे ह्णणे आणि इनाम वतने चौहू जागी सारखे असा लेख असता नवीन वडीलकीचा सिक्याचा वांटा काढावा ह्णतात. सिक्यास वाटा काढणे तर रावसाहेबी वांटणी समजून केली. त्या समयीच वडील वाटा करून घ्यावा होता. ते न करितां नवीन वडीलकीचा वाटा काढावा. असे योजना करितात. आम्हीं कांहीं बोललो तर रावसाहेबाचे केल्या खेरीज बोलू नये. आणि यांच्या स्वार्थाचा वडील वाटा मागे काढणार येविसी कोणही कांहीं नाही. ह्णटल. आता द्रेष करावा. आसी चाल एक रावसाहेबीचे केले. त्याजवर नवे कांहीं एक न करावे. तरी कोठे आहे. मौजे धामणेरे त॥ कोरेगांव प्रा॥ वाई येथील जुना मोकासा व जुना रमणा ह्णून जमीन आहे. ती त्याजकडे जुने सरंजामास आसावी. ते एकीकडे ठेऊन नवीन रमणा पै॥ जमीन आहे तीसुद्रां राव वैहिवाट करितात. बाकी धामणेरे साडेतीन वाटण्या आसी वैहिवाट चालली आहे. मौजे खोजेवाडी येथील मुतालकीचा ऐवज आहे. तो जुना सरंजाम ह्णून चिटनिविसीकडे लाविला आहे. बाकी साडेतीन वाटण्या इनाम चौहू जागी. आसे, वाटणीत लिहिले आहे. असे असोन बोरगांव इनाम, इनामपत्र एकटे गोविंदराव बावाचे नांवाचे त्यांत इतर भावास संबंध नाही आसा आहे. साहेब यांची सनद आहे. त्यांत लिहिले आहे. आसे आसोन निमे गांव चिटनिविसीकडे वैहिवाटतात. निमेगांवांत साडेतीन वाटण्या. तेव्हां इनाम चौहू जागी असे. एक गांवी इनाम असो आर्धा चिटनिविसीकडे आर्धे वागतात. साडेतीन वाटण्या केले.

१७ JAN 1994

तेव्हां खास वाटभ्या जाल्या, किंवा कसें हें पहावें. राजश्री स्वामी यांचें दत्तफरी चौकसीं करून **रामराव** यांस देणें तर द्यावे. वरकड घरचीं समजुत कळेल. त्या रितीनें करून दिवस काढले. यांत तारोतार वाटणीचा आर्थ आहे, नाही, हे धर्णी आसेल त्याणीं ध्यानांत आणावें. तेही नाही. घरिची वैहिवाट या प्रकारें करितात. श्रीमंतांचे दत्तफरीं दाखला पाहाया. तरी तैनात जाबता व बेवारा आहे. तेथें मोघम बेरजा लाविल्या आहेत. येळापूर बोरगांव पा॥ येलापूर बहुता दिवसांचा गांव मान्याकडून दरबार खर्चांत होता. तो मधी पांच पंचवीस वर्ष चालत नव्हता. मोकासा तो हाली चालता जाला आहे. तो आमचें वडीलकीचा झणून वैहिवाट करितात. असें व्यवहार चालले आहेत. जुना सरंजाम झणून पंधरा हजारांचा झणून समजुतीचें यादीवर मोघम आंकडा घातला आहे. परंतु आमुक गांव किंवा इनाम किंवा जमीन आसी लाविली नाही. व खेरीज **गोविंदराव बावा** यांचें हातचीं निराळी यादी नाही **रामराव जिवाजी** याजपासीं असें आसोन **रामराव** यांचें मनास येईल, आणि चांगलें निर्वेध असें गांव खोर्षी ते चिटनिवीसीं कडील झणून घ्यावे. आणि आंझीं सर्वांनीं उगेच पहावे. एकावे. तें कां ? व हे वाटणी केली. हे घरीं समजुत केली. ते **गोविंदराव बावा** करावयास गेले एक आणि आता जाले एक, आसे आहे. वरकड आझीं आझांस विचारिले वेळेस झणत गेले. हें करणें सारे तुझां करितां केले आहे. तुझीं त्यासीं लागून असावे. झणजे **रामराव** तुझांस वेगळे मानणार नाही; परंतु त्याजपासीं दस्ताऐवज जाला. आझासी तोंडांनीं बोलत गेले, आम्हीही जितकी **रामराव** याची मर्यादा करणें ती करितच गेलो. परंतु त्याचें मनासच न आले. दूर धरितच चालले. तेथें आम्हीं लागून कोट पर्यंत राहावे. वांटणी खास वाजबी जाली. आसे आम्हीं मान्य कधीं होऊं जे. **राजश्री स्वामी** याणीं वांटणीं करून द्यावी. आणि राजश्रीनीं आझां सर्वांस चिटनिविसी संबंध नाहीं एकटे **रामराव** यांचें चिरंजीव यासच चिटनिविसी दिल्ली. असें झटल्यास आम्हीं ऐकू. श्रीमंत कैलासवासी **रामराजे** यांचे चिरंजीव **श्रीमंत कैलासवासी शाहू महाराज** हाली श्रीमंत राजश्री छत्रपति स्वामी आहेत. याचें तीर्थरूप याजपासीं **रामराव व मन्जारी राव** सन चे साली मोकळे होऊन किले सातारा व शाहूनगरची वैहिवाट करित होते. ते समयीं उभयतां सातारियास जाऊन बोलणें श्रीमंत कैलासवासी **माहाराजा** जवळ मोठ्याचें विद्यमानें घेतले जे. चिटनिविसीचा सरंजाम पंधराहजाराचा आहे.

व चिटनिविसीचे धंद्यांत रामराव यांचे वरकड सर्व भावाबंदास चिटनिविसीचे धंद्यांत व सरंजामांत पंधराहाजारांत संबंध नाही. आसीं राजपत्रे करून द्यावी. आसीं आमचें घरची वाटणीहि गोविंदराव बावा याणीं करून दिल्लीच आहे. त्या प्रमाणे स्वामिनिही कृपाकरून राजपत्रे करून द्यावी. आसें बोलणें घातले. मध्यस्ताचें विद्यमानें, तेव्हां श्रीमंत कैलासवासी माहाराज याणीं मध्यस्तापासी उत्तर केले जे. चिटनिविस याचे वडिलांनीं चिटनिर्वीसीचा धंदा आमचें वडिल सिवाजी माहाराजपासीं वाळाजी आवजी द्वणून होते. त्याणीं मेळविली. माहाराजांनीं त्या दिवसांपासून आजपर्यंत चालविली. असें असोन, त्या वाळाजी आवजीचा वंश च्याळीस पंनास पुरुष विस्तार आहे. तितके माझे चिटनिवीस आज मी जे काम करावयास सांगेन तिकडे पा। ते काम करावयाजोगे, आथवा जेथे मारवीन तेथे मरावयास तयार आहेत. व यामागेंही सरकार कामावर आले आहेत. हें वर्तमान सर्व माझे पकेपणें वडिलांचे मुखें ऐकिले आहे. त्यापक्षीं एकव्या रामराव यासच चिटनिविसी दिल्ली व सरंजाम याची राजपत्रे करून द्यावी. असें तुम्ही सांगता ते कांहीं स्पष्ट द्यावयाचे नाहीत. गोविंदराव बावा याणीं घरीं वाटण्या केल्या त्यांत वरकड भावांस चिटनिविसीचे धंद्यासी व सरंजामासीं संबंध नाही, असें केलें आहे. द्वणून रामराव द्वणतात. त्यांस गोविंदराव याणीं वांटणीं घरीं केली असेल, ती आम्हांस कांहीं एक मंजूर नाही, आम्हीं वांटण्या चिटनिसाच्या हुजूर करून देऊं, त्या प्रौं सर्वोनीं चालावे. हालीं रघुनाथराव चिटनिवीस आम्हीं सरकारी ऐवजाचें कामाकरितां, रघोजी भोंसले याजकडे पाठविले आहेत. त्यांस आम्हीं आज काय पेशवाई बुडविली आणि आमचें हतीं सर्व आले आहे. असें कोठें आले; परंतु रघुनाथराव यांस रवाना केले. तेही गेले. कांहीं एक मागें पुढें आदेश देखील केला नाही. जर आम्हीं केला कारभार, संवदास गेल्यास उत्तम नाही तर रघुनाथराव चिटनिवीस याचा व त्यांचें कुटुंबाची गती काय होईल? तेव्हां माझे हाते रघुनाथराव याचा व त्यांचे कुटुंबाचा समाचार तरी घ्यावयास घडावा. याचें आहे किंवा नाही, याचा विचार तुम्हींच करावा. व आणखी त्याचें घरांतील पुरुष आहेत. तेही आसीच कामें करणार व मूळ पुरुष सर्व चिटनिविसाचा वाळाजी आवजी असतां आसी रामराव याचें आवडते द्वणण्याप्रमाणें आम्हीं राजपत्रे करून द्यावयाची नाहीत. आतां ते गैर समजुती आपले स्वार्थावर

दृष्ट ठेऊन हणतात. त्यांस इतकेंच तूर्त सांगावें जे. तुझ्यास हाली चार कामें काजे सांगितली आहेत. ती करून यावी. कांहीं सरकार चाकरी केलीसी करावी. नंतर करणें न करणें याचा जाबसाल सांगावयास येईल. असें मध्यस्तापासीं सांगून रामरायासीं सदरहू प्रमाणें बोलविले. वेळ टाळली. आसी बोलणीं त्या मध्यस्तापासीं जाली. पुढें सातारियावर रास्ते व परशरामपंतभाऊ जाऊन राजश्रीकडील फौजेची व रास्ते पटवर्ध(न) याजकडील फौजे(ची) लढाई होऊ लागली. त्यासमयीं किले सातारियाचें तटाचें हणमंत बुरजावर माहाराज बसले होते. तेथे रामरायाकडील मध्यस्तही जवळ बसले होते. त्यांस महाराज बोलले जे. रघुनाथराव चिटनिविस यांस आम्हीं नागपुरास पाठविले. त्याची गती काय या समयीं होईल? तुम्हीं रामरायास राजपत्रें करून यावी हणत होता. आसी माणसे आमचें वडीलाचें वेळेची पांचपंनास आहेत. त्यांस मी आपले नव्हे हणवावे? आणि आम्ही आपले वडिलांचें करण्यास बटा लावावा. याजकरितां राजपत्रें कांहीं चिटनिविसी संभवे सर्वास संबंध नाही, आणि रामरावच आधिकारी चिटनिविसीचें असें करून यात्रयाचें नाही. गोविंदराव बावानीं घरातले घरांत चालीची वाट * * * * माणेच सरकारांतून करावयाचें नाही. मुतसदी याजकडे संबंदे सरकारचें याची वाटणीं अगर हरएक सांगणें ते हुजूर आणोन सांगावे. याचें पेशजी आम्हीं तुझ्यांस सांगितलेच होते, कीं रघुनाथराव यांस पाठविले ते कांहीं एक आदेशा न करितां आमचीं आज्ञा सीरोधार्ये हणून गेले. त्यांस हा समय अडचणीचा कसा पडेल. हे सर्व तुमचें ध्यानांतच आहे. ही बोलणीं जाली. तुझ्यावर माहाराजांची कृपा बहुत आहे. असें वर्तमान सविस्तर रामरायाकडील मध्यस्त माहाराजाजवळ बोलत होते. त्याणींच आझ्यास कचे वर्तमान सांगितले. परंतु त्या मध्यस्ताचे नांव लिहीता नये. हाली ते वर्तमान आहेत. यासिवाय मुतालकीसंबंधीं सारंश करून घेतला. त्या समयीं च्यार रुपये खर्चही जाला होता. सखोबा साने मध्यस्त, त्याजकडून च्यार कामें उलगडावयाची ते यादितही चिटनिविसीचा सरंजाम पंधरा हजारांचा आमच वांटणीचा, भावाबंदाखेरीज करून(न) आहे. त्याची पत्रें श्रीमंतानीं गांवगना व नांवाची सनद करून यावी. असा उद्योग करीत होते. तेव्हां हैबतराव भैरव आमचें चुलते त्याजपासीं होते. त्याचें दृष्टीस ती याद पडली. मग त्याणीं साफ सांगितले कीं हें करणें तुम्ही काय करिता? असे आम्हीं होउं देणार नाही,

झणतांच त्यांचे त्यांचे वांकडे पडले. त्यांचे चिरंजीव हाली मैराळ हैबतराव आहेत. त्यांस विचारवे. ते सांगतील. असे हैबतराव यांस झणावयास कारण काय? जर वांटणी खचित जाली आणि चिटणिवीसीचा सरंजाम व चिटणिवीस यांजकडे खास, कोणांस संबध नाही. असे रावसाहेबी केले आसते तर मग हैबतरावही पत्र आम्हीं होऊन देणार नाही, झणून कशास बोलते. याजवरून पाहाणारांनी मनास आणावे, झणजे सर्व समजेल. रामराव याणी सर्व कपटे करून एक एक साधन पाडीत गेले. त्यांत जे साधन साधले त्याची सिधी मानितात. जे न साधले ते खर्च होऊन आपले मनांत काळ प्रतिक्षा करितात, परंतु मुख्यर्थ हे आप्तपरकीपणा, आपले स्वार्थापुढे कांहीं एक मनास आणावयाचे माणूस नव्हे. याजकरि(तां) कोण्ही कृपा करणार, श्रीमंत जाला तर त्यास विनंती करून वांटणी खास वाजबीच करून घ्यावी. त्यांत जसीं सांगतील तसें चालावे. परस्परांनीं दाबऊन करावे. आपण एकावे आसें सर्वथैव नसावे.

सदरहू वर्तमान वडिलाचे तोंडे
 ऐकिले व वैवाटी करून पाहिले
 केले. त्याजवरून लिहीले आहे.
 हस्त अक्षर रघुनाथराव लक्ष्मण
 खुद.

नंबर २१

श्री.

महिपतराव चिटणीस व गोविंदराव चिटणीस याचा वर्तनाचा कजिया व घरांतील वाट्याचा कजिया आहे. त्या वाजबी मनास आणून करावे. हुजूर आल्यास वाजबी असेल ते करावे येणेप्रारो करार.

छ १८ रबिलाकर कार्तिक

सन सलास सीतेन.

नंबर २२

श्री मार्तंड.

रा॥ बळवंतराव मल्हार चिटणवीस व समस्त भाऊपणा याचा वाटणीचा तंटो पडल्यावरून प्रतापसिंह महाराज याजकडे फिर्याद भाऊपणाची गेले वरून माहाराज याणी पंच नेमून बळवंतराव मल्हार व समस्त भाऊपण याचे राजिनामे लिहून घेऊन जामीनहि घेतले. नंतर चौकसीस सुरवात शके १७४५ सात केली. ते समर्थी पूर्वी जालेली वाटणीची याद बळवंतराव मल्हार चिटणवीस याणे पंचापुढे हजर केली. ती यादीची कलमे १२ एकंदर जमा करून घेऊन विचार करण्यास सुरवात केली ती बी॥

१ यादी करार वाटणीचा सु॥ समान सीतेन मयाव आलफ खेरीज जमा जाली. आजमासे जमा रुपये ६०००० पै॥ वजा चिटणवीसीचा सरंजाम गांव खेडी रामराव जिवाजी चिटणीस याजकडे जुना खाशाचे वेळची वेरीज रुपये १५००० यासी तपशील गांवगना व परगणे जुन्या सरंजामाचे आहेत. ते लावावे. त्याचा तोटा नफा त्याचा त्याजकडे दुसरे याकडे संबंध नाही.

बाकी वेरीज

रुपये ४५,०००

यासी वाटण्या भाऊपणे याच्या साडेतीन

१ रामराव जिवाजी १२८५७

१ खंडेराव बापुजी १२८५७

१ लक्ष्मणराव गोविंद १२८५७

॥ बाबुराव खंडेराव ६४२९

४५०००

तपशील.

रामराव जिवाजी वाटा एक बेरीज
१२८५७ रुपये
लक्ष्मणराव गोविंद
वाटा एक १२८५७ रुपये

खंडेराव बापुजी वाटा एक बेरीज
१२८५७ रुपये
बाबुराव खंडेराव
वाटा एक ६४२३ रुपये.

वाटण्या साडेतीन बेरीज रुपये ४५०००

या खेरीज कलमे.

वतने व इनाम गांव.

सरदेशमुखी प्रा॥ चेऊल येथील
हाकाचे उत्पन्न होईल त्या पौ महि-
पतराव व मोरोबा यांचे विभाग
जाऊन बाकी राहिले ते चौघानी ध्यावे
कलम १.

इनाम निगडी येथील जमीन आहे
त्याचे उत्पन्न होईल ते चौघानी ध्यावे
कलम १.

नाडगोडी प्रा॥ पनाळा येथील
हक उत्पन्न होईल ते चौघानी ध्यावे
कलम १

इनाम गांव.

१ जैतापूर त॥ सातारा.

१ माजगांव कर्यात तळबीड.

१ वडगांव वाघमारे प्रांत कऱ्हाड.

—

३

याचे उत्पन्न होईल ते चौघांनी
ध्यावे. कलम १

एकूण वतनी कलमे च्यार करार चौघांनी समभागे करून वाटून घ्यावे.
कर्ज आजपर्यंत थोरले व जैतापूर व वडगांव रासाई व वडगांव वागमारे येथील
जे आहे ते जमेचे स्वारी खर्च व सरंजाम गांवखेडी राखावयास खर्च पडेल तो
सरासरी ऐवजावर वाटून घ्यावे. वेरजेवर हिसे बरहुकूम बसऊन वाटून घेऊन
भरावे. कलम १

येणेप्रमाणे कलमे आकरा केली आसत वाटणी हिसे ४५ लिहिले; परंतु
जासती कसर होईल ते साडे तीन विभागावरी वाटून घेयावी. या प्रो चौघानी
वर्तून एकोप्याने चालावे आंतर न करावे.

सदरहूप्रमाणे रामराव जीवाजी मान्य.

सदरहूप्रमाणे खंडेराव बापूजी मान्य.

सदरहूप्रमाणे लक्ष्मण गोविंद मान्य.

सदरहूप्रमाणे बाबुराव खंडेराव मान्य.

उभयतानी दोलतीत श्रम बहुत केले. सबब रामराव याचे नांवे सरम-
जामाचा वाटा होता. त्याज पै। आपा व लक्ष्मणराव यास सु॥ साबान मया
आलफ दिल्ला वाटा '१' पाव. कलमे.

एकूण पेशजीची कलमे आकरा व हालीचे कलम एक एकूण कलमे बारा.

नंबर २३.

श्री

यादी करार येणे प्रमाणे सु॥ सलास सलासीन मयातेन व आलफ शके
१७५४ नंदनाम संवत्सरे.

१७१ जमा एकंदर खासगत.

८५ मौजे वडगांव.

१६ जैतापूर.

३६ बोरगांव सेते.

३४ नाडगौड

१७१

खर्च.

खासगत खर्च.

२५ वडगांव.

१६ जैतापूर.

३४ नाडगौडी

३६ बोरगांव

१११

६० घरांतील खर्च.

६० मौजे वडगांव पैकीं.

० लग.

६०

६०

१७१

येणेंप्रमाणें नेमणूक पावणें आह्मापासी राहावे हे नीटच नाहींपेक्षां
ती॥ राजश्री आपासाहे(ब) किंवा चिंरजीव राजश्री बाळासाहेब आथवा सिताराम
बांवापासी राहिलेस नेमणूक पावेल. विभक्त जालेस ती॥ राजश्री आपास॥
उभयानी सही सिका करण्यास वड्डील त्याचेपासी उभयतानी राहावे. आम्ही
राहतो इतक्यावरही मर्जी आसेल तसे करू.

नंबर. २४

श्री

यादी भगवंतराव लक्ष्मण व शामराव आवजी याचा ऐवज चिटणीस सातारकर याजकडे वंता वरून तालुके उंदेरी येथील सरदेशमुखीवर भेणे त्या विसी हिसेबाचे लढे पडून त्याचे निवाड्याकरितां सावकार मशारनिल्हे व दाजी गोपाळ कारकून नि॥ चिटणीसीचे वतंदार हें संस्थान कुलाबा येथे सरकारांत आले. त्यावरून वतंदार याणी व सावकार मशारनिल्हेनी वडिवाट कसी चालावी तो निर्णय ठरला. तो येणें प्रमाणे सु० खमस हशेरीन मयातेन व आलफ.

१ भिवराव मनोहर व गोपाळराव भगवंत चिटणीस सातारकर याजकडे भगवंतराव लक्ष्मण व शामराव आवजी याचे विद्यमान तालुके उंदेरी येथील सरदेशमुखीचे मशारनिल्हेचे आठवे हिशावर येणे.

२०१३। बराखत शके १७१२

१५१३। प्रा। खत एक

५०० प्रा। खत एक

7 JAN 1954

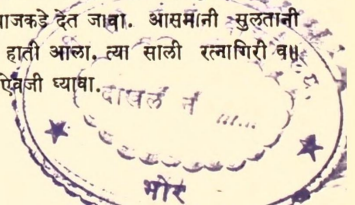
२०१३।

२०० बरापत्र दाजी गो × × × गाचे मिति माघ शुद्ध
शके १७४५३१४।।। इ॥ शके १७२९ त॥ शके मजकूर परयंत
येणें.

२५२८.

येकून दोन हाजार पांचशे आठावीस या ऐवजी रदकजी पावती जाली ती व वतन पावले ते वजा जाऊन भगवंतराव व शामराव यांस चिटणीस मशार निल्हेचे दस्ताऐवजा अनवये देणें याचा ऐवज निघाला. विद्यमान दाजी गोपाळ नि॥ चिटणीस. ४५०००॥

सदरहू पंचेतालीससे ६॥ चिटणीस याणी देणें त्याचा कराराप्रमाणे व्याजसुद्धां फडशा होई तोपरयंत तालुके मा॥ एथील सरदेशमुखीचा हिसा चिटणीस याही भगवंतराव व शामराव याजकडे देत जावा. आसमानी सुलतानी वा॥ कारणांनीं उंदेरीचा ऐवज ज्यासाली हाती आला, त्या साली रत्नागिरी व ४५ हरएक ऐवज या वतंदार चिटणीस याचे ऐवजी घ्यावा.



१ ठराव हिसा बळवंतराव मल्हार चिटणीस सातारकर तर्फे श्रीगांव प्रांत चेऊल येथे चिटणीस यांचे इनामगांव मौजे कुरकुंडी व कोलटेभी व सरदेशमुखीचे वतन तालुके उंदेरी पै॥ आ * * याचे अXजावर भाऊबंदीत तंटा व सावकाराचा तंटा पडोन गावचा वसूल अमानत जाला, त्याजरूपून बळवंतराव याचे वृशाविसी सरकारांत तपासनीस होऊन ठराव जाला येणेप्रमाणे.

१ भाऊबंद याचा तंटा ऐवज घेण्याबद्दल बळवंत याचे ताबा असल्यास सावकाराचा ऐवज सन खमास ईशारीन आखेर परयंत या ऐवजाच्या भरशावर बळवंतराव याणी घेतला. त्याचा निर्गम जाल्यावांचून या वत(ना)वर भाऊबंदानीं तंटा करू नये व बळवंतराव व त्याचे हिशांतील भाऊबंद याणीं तंटा करू नये.

५६१११ माधवराव लक्ष्मण वा॥ किहीम.

४८११ तालुके उंदेरीचे सरदेशमुखीवर बा॥ हिशेब मखलासीचा सुमतीसा आशार शके १७४० त॥ शके १७४७ सन मा॥र मि॥ जेष्ट शु॥ व्याजसुधां

८००१ यशवंतराव मैराळ चिटणीस याचा हिसा वडिवाटीस माधवराव लक्ष्मण याजकडे होता. त्या पै॥ बळवंतराव याचे खात्यास ऐवज जमा करून राहिला ऐवज फाजिल उतरला त्यावर बळवंतराव याचा दस्ताऐवज करून घेतला, परंतु येशवंतराव याचा व माधवराव लक्ष्मण याचा हिशेब + + + + +दिल्ही नाहीं. बळवंतराव याचा व आमचा संबंध वेगळा ठरल्यामुळ बळवंतराव याचे खात्यास ल्याहावे ठरले ते पुणे चाल रा॥

५००१ मुदल पुणेचाल.

३०० व्याज.

८००१

५६१११.

सदहू ऐवजात मौजे कुरकुंडी व कोलटंभी
येथील चौथाई बा॥ चा हिसा व उंदेरीचे
वतनाचा चौथाई वंता पै॥ निमे हिसा.

४७८७॥ भगवंतराव लक्ष्मण मुगांवकर याचा ऐवज
उंदेरी येथे सरदेशमुखीच्या वतनाचे ऐवज
वर येणें.

३५६२॥ ऐन बळवंतराव याचे समजुतीचे
दस्ताऐवज वरून बा॥ हिशेब पुणे
चाल हा॥ ३५६२॥.

१२२५ येशवंतराव नारायण व रावजी
विश्वनाथ या * * * * न
घेतले पर * * चे हिशेबाचे
फडशा समई हे हा॥ बळवंतराव
याचे हिशावर घ्यावे असे सर-
कारांतून ठरले ते हा॥

८२५ येशवंतराव मैराळ पै॥

४०० रावजी विश्वनाथ पै॥

१२२५

४७८७॥

सदरहू ऐवज उंदेरीचे वतना पै॥ बळवंतराव
याचे चौथाई वा॥ पे॥ निमे घ्यावे.

१०३९८॥.

सदरहू ऐवज दोहो सावकाराचा येणे तो बळवंतराव
याचे करारा * * * फडशा होई तोपर्यंत जे उत्पन्न
होईल ते उभयता सावकारांनी सदरी लिहिल्याप्रमाणें
घ्यावे. एका सावकाराचा निर्गम जाल्याने राहिला.
सावकार त्याणे सारे वतनाचे उत्पन्न घ्यावे.

एकूण दोन कलमाची वहिवाट सन खमस इसरीन पासून करावी.

२

सदरहू दोन कलमे लिहिल्याप्रमाणें वहिवाट करावी. येणेप्रमाणें करार छ १७ सफर नै सन खमस ईसरीन मयातैन अलफ उर्फ जेष्ट मास (शके १७४६) मोर्तब.

नंबर २५

श्री.

नकल.

राजश्री याविराजीत राजमान्य

राजश्री कृष्णराव अनंत स्वामी गोसावी यास.

पोष्य माधवराव नारायण प्रधान नमस्कार विनंती उपरी येथील कुशल जाणून स्वकीय कुशल लिहीत जाणें वियो राजश्री रामराव जिवाजी चिटणीस दि॥ हुजरात याणे विदीत केले कीं लक्ष्मणराव गोविंद यानें गणेश रखमागंद मुतालिक लिहीणार दि॥ चिटणीस हुजरात याचे नकल झाले मध्येच चिटणीस गैरसनदी मुतालिकाचा सरंजाम खात आहत ह्याणून गैरवाका समजाऊन सन सिलास ती सैनात मुतालिका व सरंजाम देह

वि॥

किता.

किता.

१ मौजे बोरगांव पे॥ सिराळे.

१ मौजे वराड तो खेड प्र॥ जुनर.

१ मौजे औनवाडी तो सातारा.

॥ मौजे कारखले तो सासवड.

२

१॥

देहे

३॥

येकूण साडेतीन देहे येथील मोकासा व बाबतीचा अमल आपले नांवे करार करून घेतला येविसी मनास आणून पेशजी पासून मुतालिक व लिहीणार याचा मावळचा सरंजाम मारनिल्लेकडून दूर करून पेशजीप्रमाणे मुतालीक व

लिहीणार याचे नांवाचे सरंजाम तैनात जाबत्यांत धरल्याप्रमाणे रामराव जिवाजी चिटणीस याजकडे करार करून दिल्या असे. तरी श्रीमंत माहाराज राजश्री छत्रपति स्वामी यांस विनंतीकरून सनदा व हुजरे व ताकिदपत्र देऊन आमल बसऊन देऊन सरंजाम साडेतीन गांवचा मोकासा बाबतीचा आमल याजकडे चालविणे मा॥रनिव्हे आपलेकडून वेतने देऊन मुतालीक व लिहीणार ठेवितील त्याचे हातून कामकाज घेत जाणे व लक्ष्मण गोविंद यास सनदापत्रे करून दिली असतील ती माघारी घेऊन रामराव जिवाजी याजवळ देणे. आणि मुतालकी संबंधे कलमदान दिले असल्यास माघारी घेऊन सरकारांत ठेवणे. जाणीजे छ ९ रमजान सु॥ खमसतीसैन मयाव आलफ बहुत काय लिहीणें हे विनंती. पै॥ छ १० रजब सु॥ सबातीसैन. वार.

नंबर २६

श्री

नकल.

मुतालकीसंबंधी चिटणीसी पत्र
व नकला.

अखंडित लक्ष्मी आलंकृत राजमान्य

राजश्री बाबुराव कृष्ण गोसावी यासी.

सेवक नाधवराव प्रधान नमस्कार सु॥ खमस ती सन मयाव अलफ राजश्री रामराव जिवाजी चिटणीसीस दि॥ हुजरात याणी विदीत केले कीं लक्ष्मणराव गोविंद याणी गणेश रघुनाथ मुतालीक लिहीणार दि॥ चिटणीस हुजरात याचे नकल जाले. मध्येंच चिटणीस गैर सनदी मुतालीकी सरंजाम खात आहेत द्वणोन गैरवाका समजाऊन सलासती सैनात मुतालीकी व सरंजाम देहे. बी॥.

किता.

१ मौजे बोरगांव प्रो शिराळे.
१ मौजे खेजेवाडी ताो सातारा.

२

किता

१ मौजे वरुड ताो खेड प्रो जुनर.
१॥ मौजे कारखेल प्रो सासवड.

१॥

येकूण साडेतीन देहे येथील मोकासा व बाबतीचा अमल. आपले नावे करार करून घेतला. येविसी मनास आणून पेशजीपासून मुतालीक व लिहीणार याचे नांवाचा सरंजाम आम्ही आनभऊन आपणाकडील कारकून वतने देऊन ठेवतो. त्यास सांगतो ते काम करतात. त्या प्रॉ सरंजाम आमचा आम्ही आनभऊन आपणाकडील कारकून वेतन देऊन ठेवितो. त्यांस सांगतो ते काम करितात. त्याप्रमाणे सरंजामाचा आद्दाकडे करार करून दिला पाहिजे. ह्मणोन त्यावरून उभयताचे कागदपत्र व भोगवटा मनास आणिता पेशजीपासून मुतालीक व लिहीणार यांचे नांवाचा सरंजाम सरकारांत समजोन चिटणीस आपण आनभऊन कारकूनास वेतने देऊन कामकाज करीत आले. पुढे सदरहू सरंजाम तीर्थरूप कैलासवासी नानासाहेब याणी सन समान खमसेनात चिटणीसाची तैनात करून दिल्या. त्यांत धरला आहे. त्याप्रमाणे गोविंद खंडेराव याणी घर वाटणीत धरून ज्याचे ते आनभवीत असतां लक्ष्मणराव गोविंद याणी गणेश रक्मांगद याचे नकल झाले मध्ये चिटणीस गैरसनदी खात होते. ह्मणोन समजाऊन मुतालीकी व सरंजाम मुतालीक व लिहीणारांचे नांवाचा असतां मुतालीकी संबंधे दरोबस्त सरंजाम आपले नावे करून घेतला. तो गैरवाका. सबब आद्दाकडे करार करून दिल्या पाहिजे. ह्मणोन त्याजवरून उभयताचे कागद पत्र व भोगवटा मनास आणिता पेशजीपासून मुतालीक व लिहीणार त्याचे नांवाचा सरंजाम सरकारांत समजोन चिटणीस आपण अनभऊन कारकूनास वेतन देऊन कामकाज करित आले. पुढे सदरहू सरंजाम तीर्थस्वरूप कैलासवासी नानासाहेब याणी सनसमान खमसैनात चिटणीसाचा तैनात करून दिली त्यांत धरला आहे. त्याप्रमाणे गोविंद खंडेराव याणी घर वाटणीत धरून ज्याचे ते अनभवीत असता लक्ष्मणराव गोविंद याणी गणेश रक्मांगद याचे नकल जाले मध्ये चिटणीस गैर सनदी खात होते. ह्मणोन समजाऊन मुतालीकी व सरंजाम मुतालीक व लिहीणाराचे नांवाचा असता मुतालीकी संमधे दरोबस्त सरंजाम आपले नावे करून घेतला. तो गैरवाका सबब मारनिल्ले करून दूरकरून पेशजी पै॥ मुतालीकी व लिहीणार याचे नांवाचा सरंजाम तैनात जाब त्यांत धरल्या प्रॉ रामराव जिवाजी चिटणीस याजकडे करार करून दिल्या असे तरी श्रीमंत महाराज राजश्री ळत्रपति स्वामी यांस विनंती करून सनदा व हुजरे व ताकीदपत्रे देऊन आमल बसऊन देऊन सरंजाम साडेतीन गांवचा मोकासा व

बाबतीचा अमल याजकडे चालणें मारनिव्हेआपले कडून वेतन देऊन मुतालीक व लिहीणार ठेवतील त्याचे हातून कामकाज घेतजाणे व लक्ष्मण गोविंद यांस सनदा पत्रें करून दिली असतील ती माघारी घेऊन रामराव जिवाजी याजवळ देणे आणि मुतालकी संबंधे कलमदान दिले असल्यास माघारे घेऊन सरकारांत ठेवणें जाणिजे छ ९ रमजान आज्ञाप्रमाण मोर्तब.
पो छ १३ रबीलावल बार.
सन सीतती सैन

नंबर २८ नबाव रुकनु दौला यांची मोहोर.

नबाव रुकनुदौला बहादर यांचे मोहरनेसी फारसी परवाना त्याचा तरजुमा हिंदवी-देशमुख व देशपांडे व मोकादम व रगत व कुणबी परगणे चाळीसगांव सरकार दौलताबाद सुबे पुजस्ते बुनियाद यांस लिहिले जाते की, मुबलंग दोन हजार रुपये कामील परगणे मार पै। परवान्याचे पाठीमागें तपसील लिहील्या प्रमाणें पंतप्रधान याजकडील चिटनिस याचे ज्यागिरीत तनखाइ जाले आहे. तर तुम्हीं मार निले याचे नायबासी रुजू होऊन हरवक्त व हंगामसीर माल वाजबी आदा करीत जाता मागाहून परवाना तनखाही वा मोहर जाव त्या मवाफिक सादर होईल. त्या प्रमाणें आमलात आणावे छ २० जिल्हेज सन ११८२ हिजरी लिहीले गेले.

(परवान्याचे पाठीमागील तपसील.)

बमोजी बसवाल दसखती रावपंतप्रधान याजकडील वकील विनेती करित आहे की साडे दाहा हजार रुपये जमा कामील परगणे चाळीसगांव सरकार दौलताबाद सुबे खनस्ते बुनियास या पै। रागंडित प्रधान याजकडील फडणीस व मजूमदार व चिटणीस व मुनषी यांचे ज्यागिरीत तनखाह व्हावे व हुजूरून सवालावर मोहर व मुवालग मार ज्यागिरीची सनद बयानी जावा त्या मवाफिक हासील होई तोपर्यंत दिवाणी मोहरनेसी सनद तपसील जैला प्रमाणे करहमदा केली पाहिजे. याचा तपसील.

*ह्या दोन याद्या रा. रा. बळवंत रघुनाथ चिटणीस इनामदार जैतापूर याज-कडून मिळाल्या.

ऐनजमा

साडे दाहा हाजार (१०५००)

तपसील

८५०० याच्या सनदा अलाहिदा

४००० फडणीस रु॥

३००० मजुमदार रु॥

१५०० मुनशी नारायणराव कृष्ण.

८५००

२००० चिटणीस.

१०५००

छ २० जिल्हेज सन हिजरी १८२१.

चाळीस गांव कसबा व साहीर खेडे वगैरे
जे गांव ज्यागिरदार; याजकडे बाबाल अहित
ते खेरीज करून कामील जमा २०००.

आमारत व आयालत मर्तबात खान आजी जुलमदार मवालात निशाफिद
विज्यानि पार ररुनु दौलामीर पुसाखांबाहादर एह तीषा मजंग दिवान यांचे
दसखताचा बयानकी सनद घ्यावी.

व ११
८७

नंबर २९

श्री

नकल

(तरजुमा फरमान आबदूल मुजफर जलालोदीन बादशाहा याचे मोहोर निसी.)

हक सुवाहनीहुत आला. मोहर हुजूर.
मोहमद रसुलीक

दरीवस्त खुपीचा भलेला फरमान वापन जरुरीचे तावेदार याजवर सादर जाला की सरदेशमुखीची चाकरी परगणे जवळ मे बाहात सुभे खुजस्ते बुनियाद औरंगाबाद मे बागत व जिरायेत व जमलासार हक व रसुला हे त्रिंबकराव वा। आनंदराव व रघुनाथराव वा। चिमणाजी व गंगाधर वा। रुद्र यास पुत्रपौत्रादि सिवाय कैप असामी हिशे माफतस दिला याददास्त अर्धे सरीफ क्लेईल पासून याजिमन प्रो मुकरर आहे की, नौकरीचे चाली प्रमाणे करार बाकी समजून रयत लोक यासी पसंत सलुख करावा आणि तखुव दिलासा जमा अतीस निगाहाबानीनै जेर दस्त लोक व मालगुजारा नवजारे दसखती. चोरटेलोक यांस व शेताची जी यापती व मुलकाची आबादानी आणि देशचाल दौलत बढाई व मालगुज्यारी कोसीस तमाम जाहीर पोहोचावा आणि नवी गोष्ट न करावी व रयेत व शेत करणारे व दुसरे राहाणारे त्या जागेचे यास जे कसलुखाने राजी व खुष राखून हाक रुसुम मामुला प्रो घेत असावे व घेयात जुल्म न करावा पाहिजे, की हा कामवकिराम व आमल किफेयत फिरज्याम व मुतसदी लोक सरकार हालीचे व पुढें येणार व पाटील लोक व रयेत लोक व सेत करणारे याणी माार निल्हे यास हामेशा व हामेशा देशमुख कसबे माार मजवूत जाणोन नौकरीवल व हके या नौकरीमौलाईल माार यास मुकरर व मुकरर समजावे, व दुसरे हिर्बदार यास सरीकन समजावे. या बाबे ताकीद आकिहकद गनखुष जाणोन दरसाल नवीन सनदेची आपेक्षा करू नये आणि या हुकमाचे बाहेर न जाणे त।। १३ माहे जिलकाद सन १४ आज जलुस ह्यणजे बादशाह तकतावर बसलेला सन या रोजी फरमान लिहीणे जाला.

17 JAN 1996

मोहर
त।। २९ मोहरम सन १४

रिसाला
आबदूल मनसूर
खान बहादूर

पाहण्यांत आली
दत्फरदार सैदहि
दायेत आलिखान
याची मोहोर २९
मोहरम सन १४

: 6 APR 1996

*तीर्थस्वरूप राजश्री आपा वडिलाचे शेवेसी-

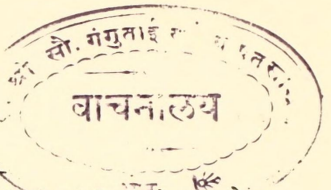
आपत्ये वेंकटराव चरणावरी मस्तक ठेऊन साष्टांग नमस्कार विज्ञापना ऐशीजे. आम्ही आपल्या पासून विभक्त जाहालो. त्यास सहा वर्षे जाली. तेव्हां मिळकतीचा व कर्जाचा वाटा घेतला नाही. आपण घ्यावा ह्मणोन बोलत होते; परंतु आम्ही घेतला नाही. दोन्ही आर्थ आपले कडे राहिले. त्याजवरील आलिकडे आमचे कोण्हीकडे देणे घेणे होते. त्यास आपण आडथळ्यास आले. त्याजवरून × × × तेव्हां आपली नाही. त्या पेक्षां ऐवज आमचा असे ह्मणून कर्जदारास आपण पैसा न घ्यावा. या प्रकारे सांगितले. त्यास आम्ही दोनच्यारसे रुपयाचे कर्जदार आपले पासून निघालीयावर कर्ज वारावयास दुसरा आश्रय नाही. याजकरितां कर्जदारापासून कर्ज उगवावयाची मोकळीक करावी. एकसे नवद रुपयाचे खट मजपासी चिरंजीव बाबाजीचे मजपासी आहे. ते देतो, आणि सौ. कुसाबाईचे देणे शंभर रुपये आहेत. बारावे इनामात सर्वास विभाग दिल्हा. त्या प्रागे मलाही विभाग यावा. ह्मणोन चिरंजीव महिपतराव आपल्यासी बोलिलात आपण मान्य केले. ऐशियास या उपरी आपणाकडे वाट्याचा वगैरे लढा आमचा राहिला नाही. मौजे भादे पा। सिरवळ व मौजे काळदरी ता।। निरथडी येथील इनाम समाईक ठेऊन पांच विभाग आपण मजला देत जा, व किल्ले पुरंदर येथील कारखानीसी व मौजे केन कवळे ता।। खेडेवारं येथील मुकासा इनाम आहे. ते चिरंजीव दादा कडील त्याजकडे ठेवावा. ऐसे सर्वांचे मते ठरले. त्यासी आपणांस संमध नाही. हे फारखत सही बहुतकाय लिहीणें हे विज्ञापना.

सदरहू प्रमाणें ती।। कैलासवासी गोविंदराव काका व ती।। राजश्री तात्याची फारखती आहे.

नंबर ३१

३७

श्री



याद ऐवज लाऊन द्यावयाचा—

३०० पे॥ चिटकोप येथील सावित्र्याचा ऐवज गोविंदराव चिटणीस याजकडे कमा वीस होती. ते वेळेस पावत होता त्या प्रो.

३५०० पे॥ जळगांव येथील सरदेशमुखीचा आकार दाहा रु॥ प्रो करावा तो चुकोन साडेबारा प्रो करून दिल्या. आडीच रुपये ज्याजती जाले. सबब मोबदला. दुसरा ऐवज नेमून द्यावा.

६५०० खंड विसाद येथील मोबदला.

३०० मनमुचीस गोदे येथील फत्तेसिंगाकडील बावगी गावाचे पावते जाले. सबब मोबदला.

५००० पे॥ चिटकोद येथील चौथाई सरजामात ४०००० च्यालीस हजारस लाऊन दिल्ली होती. हाली कराराचे यादीत पंचतालीस धरले आहेत. ते रदबदलीमुळे च्याळीसाचे च्याळीस करार केले सबब मोबदला.

१५६०००

नंबर ३२.

महिपतराव यासी कलमे सारांशात बळवंतराव मल्हार याणी पंचाचे पुरसीवरून लिहून दिल्ली. त्याचा उतारा सारांषातोन घेतला तो येणेप्रमाणे:-

१ पुरसीस बळवंतराव मल्हारराव चिटणीस सु॥ आब आशरीन मया तैन व आलफ गोविंदराव चिटणीस याणी

वाटणीची यादी केली आहे. त्या यादीत सरदेशमुखी प्रांते चेऊल येथील हाकाचे उत्पन्न होईल त्या प्रांते महिपतराव मोरोबा याचा विभाग जाऊन बाकी राहिले ते चौघांना घ्यावे. असे कलम लिहिले आहे. त्यास उभयतांचे हिशास काय दिले ते वडील किंवा धाकटे यांचे उत्तर लेहून देणे छ १९ जिल्हेज.

याचे उत्तर महिपतराव मोरोबा याचे कोणी बोलणार नाहीत. त्यांचे बोलणे पडेल, तेव्हां त्यासी उतर करणे ते करूंत. तत्रापि आपण पुरसीस घातली त्याचे उत्तर महिपतराव व मोरोबा यांस देणे ते देऊन समजूत करितो. महिपतराव व मोरोबा धाकटे भाऊ आहेत.

१ गोविंदराव बावा याणी प्रांत चेऊल येथील सरदेशमुखीचे हाकाचे उत्पन्न महिपतराव व मोरोबा याचा विभाग जाऊन बाकी राहिले ते, चौघांनी घ्यावे असे कलम स्पष्ट लिहिले. कुरकुंडी, कोलटबी त्यांत लिहिली नाही. तेव्हां शास्त्रार्थ होणे राहिला आहे की काय पहावे. तेव्हांपासून इनामगांवची वहिवाट आम्हीच करितो. छ मजकूर हस्ताक्षर व्यंकटेश बाबुराव दि॥ चिटणीस

५ पुरसीस वळवंतराव मल्हार चिटणीस सु॥ आर्बा आशरीन मयातेन व आलफ कुरकुंडी. कोलटबी प्रांत चेऊल हे गांव सरदेशमुखीच्या पेटघातील आहेत. त्यास महिपतराव व मोरोबा यास विभाग दिव्हा ह्मणोन उतरात मोघम लिहून दिले त्यास दोन गांव सध्या आकार धरून हिस्सा दिव्हा. त्याचे उत्तर लेहून देणे छ १७ जिल्हेज.

नंबर ३३.

श्री

यादी सरकारांत ऐवज घेतला येणेप्रमाणे:-

चिटणीस मजमदार चाळीस चाळीस विठलराव पोतनीस पंधरा हजार हजार रुपये घेतले. गोविंदरावबावा घेतले. आम्हांस वळून वेतनाया ऐवज

चिटणवीस याजकडे करार पनास हजार यासिवाय ब्राह्मण मंडळी वगैरे सर्वापासुन घेतले तुमचे प्रांतातील दरबार वरगी घातली आहे नाही हे समजले नाही. कळलीयावर लेहून पाठवू.

गु॥ सन आर्बा पौ बाकी चवदासे व साल मजकूरच्या दरोबस्त गांव सुध्दां ऐवज कापड देखील व इनाम जमिनीचा ऐवज दोनसे रु॥ येकूण साडेतीन हजार पडले त्यांत साडे येकोणीससे रुपये वस्ता गाहाण ठेऊन दिल्हं, त्यासी उपाय नाही.

रा॥ छ २९ रमकर बहुत काय लिहीणें हे आसिर्वाद.

नंबर ३४.

श्री.

यादी भाऊपणाची वांटणी सारांशा बार.

- १ सन समान सीतैनात वाटणीची याद गोविंदराव बावा याणी केली. त्या यादीत प्रांत चेऊल येथील सरदेशमुखीचे हाकाचे उत्पन्न होईल. त्या पै॥ मोरोत्रा महिपतराव याचा विभाग जाऊन बाकी चौघाने घ्यावे हें मुळीच लिहीले नाही.
- १ सनसमान सीतैनात वाटणीची याद जाली. त्यास त्यासालचे ऐवज एकंदर जमा धरून वाटणीवरहुकूम ऐवज ज्याचे त्याचे त्याचे नांव लिहून धडा घातला. ते यादी बाबुराव दिवाणजीचे हातचे आहेत. त्यांत इनामगांव वतनी ऐवज सरदेशमुखीचा जमा धरून रु॥ २१६२॥॥ पैकीं इनामगांवचे रु॥ ५१६ अलाहिदा मखलासी ह्मणोन वजा करून बाकी १६४६॥.

याची चौभाग विभागले ते.

४११॥= ४११॥= ४११॥= ४११॥=

त्या प्रो वाटखी करून ज्याचे त्याचे नांवे वांटणी.

- १ आलाहिदा मखलासी ह्मटली त्यास गोविंदराव बावा याणी एकंदर जमाधरून भाऊपण्याची वाटणी करावयासी सांगितले. ह्मणोनगोविंदराव बावानां सांगितले. असे आवजी बापुजीनें यादीवर लिहून यादी केली. ते आवजी बावाचे हातची

आहे. त्याची नकल आजमासे वतनी ऐवज सन समान सीतैन मयातैन व आलफ.

२१६२॥ सरदेशमुखी प्रांत चेऊल वरहुकूम दिशव साल गु॥

१९२॥॥ नक्त

रुपये-

१५० दुतर्फा पै॥

६॥॥ चाकर माने.

३६ इनामगांव.

— — —

१९२॥॥

१९७० गला भात खंडी.

१२५ भाईन एक तर्फा.

९२॥॥ दुतर्फा पै॥.

११ बांधण.

४८ इनाम गांव पै॥

पै॥ वजापरभार

४० महिपतराव

१० आबाजी नारोळकर.

२० मोरोबा व राघोबा.

—

७०

बाकी १९७० दर खंडी रु. १६.

२१६२॥

नंबर ३५

श्री

नकल.

राजमान्य राजश्री बाळाजी प्रधान यासीं आज्ञा केली ऐसीजे:—

रामराव जिवाजी व बापूजी खंडेराव व गोविंद खंडेराव चिटणीवीस यांचे वडिलांनीं राज्याभिवृद्धीस्तव श्रम साहस बहुत केले. हालीही करीत आहेत. याजवरून पूर्वीच्या चिटणिविसास सरंजाम आहे. तो इनाम करून दिव्हाच आहे. हाली नवासरंजाम चहू लक्षांचा लावून देण्याविषयीं तुद्दांस आज्ञा केली आहे. तरी येणें प्रौ वसुली महाल व गांव किंळ सुद्दां ह॥

२००००० रामराव जिवाजी.

१००००० बापूजी खंडेराव.

१००००० गोविंद खंडेराव.

४०००००

सदरहू प्रौ चहू लक्षांचा सरंजाम लावून देण्याविषयीं स्वामींचें वचन जालें आहे. तरी निवडून लावून देणें जाणजे. छ ५ माहे रविलावल सुरसब आर्वेन मयाव आलफ.

न. ३६

श्री

यादी महिपतराव त्रिंबक यांची घर पागेची घोडी स्वार २५ पंचवीस यास सरंजाम फत्तेसींग भोसले यांचे सरकारांत कामकाज होते ते करून भोसले याजपासून अंतस्थ मेळविले रुपये २१००० एकवीस हजारास ऐवज फत्तेसींग याचा अंमल प्रांत जुनर वगैरे प्रांती होता. त्या पैकीं नेमून घेऊन सदरहू ऐवजाचा अमल गावगनाचा कैलासवासी नानासाहेब यांस समजाविला. तेव्हां नानासाहेबी सदरहू ऐवज पै॥ ह॥ १४००० चौदा हजारचा गावगनाचा अमल फत्तेसींग बाबत सरकारांत ठेवून बाकी ऐवज स्वाराचे सरंजामास करार करून दिव्हा गावगना पै॥ ७००० ह॥

स्वारास रोजमरा थावा त्या ऐवजी नेमून दिव्हे ह॥. ५००

साडेसात हजार याचा मजकूर माा निले याणी सदरहू प्रो सांगितला सबब तपशील वार लिहिला असे यासी सरंजाम गावगना पै।

रु॥ ५४९८॥ ≡ प्रां करहाड पौ गांवगना

२८७८ प्रा॥ वाई पौ गांवगनाची मोकास बाब फत्तेसींग भोसले याज बा॥ पेशजी निमे सरकारांत घेतली होती व निमे फत्तेसींग याजकडे होती ते नानास राऊताचे ऐवजी फत्तेसींग याणी दिव्ही येकूण दरोबस्त मुकासा गावगना रु॥ प्रो निमे.

निमे बा॥ झाडा निमे बाा याद

मौजे जाब	७८३॥।.	७८३॥।.
मौजे न्हाव्ही	४२५	४२५
खूर्द मौजे		
तांदूल वाडी	५०	५०
मौजे नादवावल	६५	६५
मौजे दही गांव	८७॥	८७॥
	-----	-----
	१४११।.	१४११।.

नजरें बदल फत्ते सींग याजकडे निमे मोकासबाब होती. त्या पै॥ सरकारांत येत होते ते रु॥ ५००

१९११।.

१४११।.

३३२२॥.

पै॥ वजा नजरेबाग भोसले याचे निमे मोकास बाबेचे ऐत्रजी सरकारांत जमा होत होते ते रु. ५०० पांचशे हली दरोबस्त मोकासा बाब जमेस आली. सबब सदरहू बेरजेत वजा केले. बाकी रु॥ २८२२॥.

किता मौजे न्हाव्ही खुर्द ५५॥.

संमत कोरेगांव पै॥

३० सरदेश मुखी

२५॥. भाडे पटी

५५॥.

२८७८

८३७६॥

तपसील.

७१७०॥॥॥॥ मा॥रनिले कडे राऊतास सरंजाम होता ते गावची बेरीज रु॥

१२०५॥. परभारे गांव मा॥रनिलेनी सांगितले. त्याजवरून जाब त्यास वजा घातले ते बेरीज रु॥

९०५॥. मौजे न्हाव्ही खुर्द आ॥ कोरेगांव प्रां॥

वाई हा गांव महिपतराव चिटणीस याजकडे आहे सबब की पेशजी राऊतास सरंजाम फत्तेसींग भोसले याणी दिव्हे. ते समर्थी मध्यस्तीचे बोलौत चिटणीस मा॥रनिले होते सबब मौजे मा॥र चिटणी साकडे रु॥

३०० अहिल्याबाई सिंदी दि॥ हुजरात यास त्रिंबकराव विश्वनाथ सातारीयास होते ते समर्थी मौजे चिखली ता॥ उमरज प्रां॥ कराड येथील मोकासा बाबेचा अंमल देविला सबब.

१२०५॥.

८३७६॥

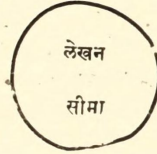
महिपतराव चिटणीस याचे जाबात्यास मौजे मा॥रची सदरहू बेरीज धरली आहे

आठहाजार तीनशे सहात्तर रुपये सात आणे गावची बेरीज सदरहू प्रमाणें व याज दफ्तरी जाबा त्यास लागला असे.

नं. ३७

श्री

राजश्री याविराजीत राजमान्य राजश्री शंकराजी केशव गोसावी यांस
सेवक बाळाजी बाजीराव प्रधान नमस्कार उपरी येथील कुशल जाणोन
स्वकीय कुशल लिहीत जाणे विशेष नाखवाईस फजीरखा गीद॥ राजश्री **गोविंद
राव चिटनिवीस** यांचे ज्याहाज राजापूरच्या बंदरी आहे. ते वसईच्या बंदरी
येऊन खरीदी फरोखता करिता येताल तर वाजबी जकातीचा हासील घेऊन अमद
रत्फी करू देणें हरयेंक विशी जाजती उपद्रव लागो न देणे जाणिजे छ १६
जिल्हेज सुमत्तीसा ओबेन मयाव आलफ



नं. २७

श्री

नकल

यादी त्रिंबक महिपतराव चिटणीस सु॥ खमस सबैन मयाव अलफ
चिटणीसी समधे एक साला सरकारांत कर्जपटी बा॥ देखील गांव चालत आहेत.
त्या सुधां बेरीज रु॥ ४०००१ एकूण चाळीस हजार एक रु॥ करार केले असत
एका महिनियान भरणा करावा सावकाराची वरात होईल त्याचे येणें प्रा॥ करार
करावे.

छ ११ र॥ न वैशाख मास.

सवासबैनचे साली २००००

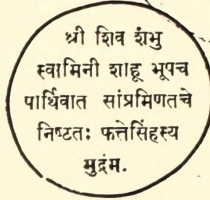
इदिदेसुमानीन

३०००

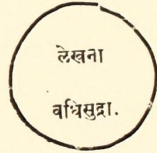
नं० ३८

४५

श्री

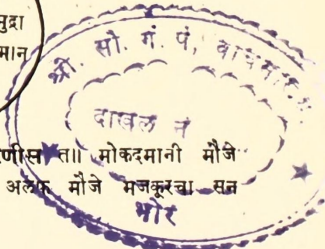
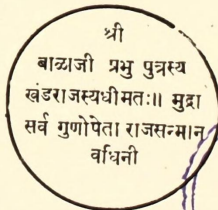


आज्ञापत्र समस्त राजकार्य धुरंधर विश्वास निधि राजमान्ये राजश्री फत्तेसींग भोसले ता॥ मोकदमानी मौजे गांव ता॥ आष्टी सु॥ आर्बाईन मया अलफ मौजे पिंडी॥ इसनी पा॥ राजश्री बहिरव खंडेराव चिटणीस यांजकडे मुकासा आहे. तेणे प्रा॥ करार असे तरी मा॥रनिळेप रुजू राहून मुकास बाबेची आमल सुरळीत देणे जाणिजे छ १७ जमादिलाखर पा॥ हुजूर



न. ३९

श्री



आज्ञापत्र राजश्री बहिरव खंडेराव चिटणीस ता॥ मोकदमानी मौजे धनेगांव ता॥ अष्टी सुरसनइहिदे खमसेन मयाव अलफ मौजे मजकूरचा सज

अर्बेनचा वसूल राजश्री गोविंद निळकंठ कमाविसदार याजकडे दिव्हा नाहीं द्वाणून हुजूर विदित जाहले ऐसी यासी वसूल ठेवावयासी प्रयोजन काय ऐसे नादान हाली देखत पत्र सन आर्बेनचा वसूल मशारनिलेच पदरी घालणें याकामास— —यांसमसाला रु॥ ५ पांच आदा करणें जाणजे छ १६ माहे रमजान

लेखन
सिमा.

न. ४०

श्री

श्री
राजाराम नरपति हर्ष
निधान बाळाजी
बाजीराव प्रधान.

आज्ञापत्र समस्त राजकार्य धुरंधर विश्वास निधि राजमान्य राजश्री बाळाजी पंडित प्रधान मोकादमानी मौजे धनेगांव ता॥ आश्री सु॥हिदे खममैन मयाअलफ मौजे मजकूर पेशजी पामून राजश्री बहिरव खंडेराव चिटनिवीस याजकडे मुकासा आहे ऐसीयास सन आर्बेनचा वसूल तुम्हीं रा॥ गोविंद निळकंठ कमाविसदार याजकडे दिव्हा नाहीं, द्वाणून हुजूर विदित जाहले तरी सन आर्बेनचा वसूल तुटक असेल तो सुदामत प्रमाणें मारनिलेकडे सुरलीत पणे देणे, फिरोन बोभाट हुजूर येऊ(न) देणे जाणजे छ १९ रमजान पा॥ हुजूर

लेखन
सिमा.

न. ४१

श्री

श्री शिव शंभु
स्वामिनि शाहू भूपेच
पार्थिवो त्तमै ॥ परिणतचे
तोवृत्तेः फल्लेसिंहस्य
मुदेंय.

आज्ञापत्र समस्त राजकार्य धुरंधर विश्वास निधि राजमान्य राजश्री फल्लेसिंग भोंसले ता॥ मोकदमानी मौजे धणेगांव ता॥ आष्टी सु॥ सबा सल्ला सीनमया अलफ मौजे मजकूर पेंसजी राजश्री बहिरव खंडेराव चिटनीविस दि॥ श्वारी याजकडे मुकासा आहे तेणे प्रा करार असे तरी मारनिले कडील कमाविसदाराम हजुराहोन मुकासबाहेचा आमल मुरलीत देणे जाणिते छ २५ जमादिलावल पा॥ हुजूर

लेखन

निधि सुद्र.

न. ४२

श्री

श्री शिव शंभु
स्वामिनि शाहू भूपेच
पार्थिवो त्तमै ॥ परिणतचे
तोवृत्ते फल्लेसिंहस्य
मुदेंय.

आज्ञापत्र समस्त राजकार्य धुरंधर विश्वासनिधी राजमान्य राजश्री फल्लेसिंग भोंसले ता॥ मोकादमानी मौजे धणे गांव ता॥ आष्टी सु॥ इहीदे खमसेन मया आलफ मौजे मजकूर पेंसजी पासून राजश्री बहिरव खंडेराव चिटनीविस याजकडे मुकासा दिव्हा आहे. तेणे प्रमाणं करार असे. ऐसियास मारनिलेनी सन आर्बाची गोविंद निलकंट यांस कमाविस सांगितली होती. त्यास मुकास बाबेच एक रुपया दिव्हा नाहीं. ह्मणोन हुजूर विदित जाहाले. त्यावरून हे आज्ञापत्र

सादर केले तरी सन आर्बाचा वसूल अद्याप न थावयास प्रयोजन काये. ऐसै गोष्टीनें मुलादिजा होणार नाही. याउपरी आज्ञापत्र देखत आर्बाचा वसूल याजसी माारनिलेकडे देणें जाणजे छ २५ रमजान पा। हुजूर

वार सुरुसुद्र वार

लेखन

निधिसुद.

नं. ५३

श्री

शेवेसी सदाशिव रघुनाथ कृतानेक सा॥ नमस्कार विज्ञापना ता॥ छ १३
 री।कर मुक्काम तासगांव येथे सेवकाचे वर्तमान यथास्थित असे विशेष सांवत
 वाडीकर यांजकडिल कामे कराराप्रमाणे करविरकराकडून निर्गमांत नयेत. असें
 स्वामीस समजोन राजश्री परशरामपंत भाऊ यांसी मोहिम कर + + ची
 सांगितली त्यावरून याची तयारी होत आहे, तो दरम्यान करवीर करानीं रा।
 आपाजी भगवंत यांस राजश्री पाटील बाबाकडे पाठऊन, त्याजकडील आबा
 चिटणीस व बाजीबा मोदी व नारायणराव जिवाजी व नारायणराव घोरपडे
 व आत्माराम नाईक वांकडे यांचें विद्यमानें साठ हजार रुपये अंतस्थ करार
 करून सांवताकडून तोफा () वसूल व भाऊकडील तोफखानें
 संबंधी वगैरे मसलतीचा खर्च एकूण तीन कलमाचा उपसर्ग न लागता सावताचा
 प्रांत सांवताचे हवाली करून त्याची पावती आणून दिल्यावर पंधरा हजार
 रुपयाचा सरंजाम आबा चिटणीस यांस थावयाचा करार करून राज () ची
 कामे भाऊकडील करून थावयाविसीं पाटील बाबाची भीड सरकारांत घालून
 त्याजकरवी कामे करून थावावी, आणि भाऊ मोहीम करतात. त्यास त्याणीं मोहिम
 करू नये, असी नानाची चिट्टी घेऊन पाठवावी. याप्रमाणें परस्परं तेथें बोलणें
 होऊन त्याजकडील खिजमतगार देवजी रोकडा व पत्रें करवीरकरांस प्रांत देणें
 विसी व सांवतास प्रांत घेऊन पावती देणेंविसीं, पाटीलबाबाकडील सदरहू मुछ-
 दियांची पत्रें आणून मशारनिव्हेनी करविराकडून सोडचिठ्या व हुजुरे घेऊन
 सांवताकडे गेले त्यास वर्तमान सांगोन पत्रें दिल्ली आणि प्रांत व टाणीं

१७ JUN 1994

हावाली करून घ्यावी आणि पावती द्यावी. असें द्वाणत असतां त्याणीं सरकार व पाटीलबाबा व भाऊ यांचे आज्ञेविरहित किले ठाणीं व प्रांत कमा घ्यावा, असा विचार करोन उत्तर यांस सांगितले, परंतु याचा आम्रह ठाणी हवाली करणें विसीं पडला. तेव्हां देवजी नारायण, बाजीबा मोदी यांचे बंधु, याणी आपले हवाली किले भरतगड व निवती वगैरे घाटा खालील मुलुक करून घेतला. द्वाणोन वर्तमान कळलें. सत्य मिथ्या नकळे. आबा चिटणीस व बाबाजी मोदी व नारायणराव जिवाजी बक्षी याची पत्रें आपाजी भगवंत मांवंत यांस आली होती. त्याच्या नकला स्वामीस आवलोकन व्हाव्या. करितां सेवेसी पा॥ आहेत. सांप्रत माहाराज व बाजोराव चिटणीस व आबाजीराम बळवंतराव यांचे बंधु व दिनकरपंत बच्याजीपंतांचे बंधू याणी शेवकार रोजमरे व पोटगी मिळोन सातआठसें रुपयांचे पंचात आणून सांगितले कीं श्रीमंतांची सांवताकडील प्रांताच्या सोडविण्या भाऊकडे पाठवून इकडील ममलत त्यांस सांगितली. त्या पक्षी श्रीमंताकडील आज तुटले? तेव्हां तुमचे रहाव्याचे प्रयोजन नाही. राहाणार तर राहा. जाणार तर जा. खर्चास मिळत नाही. तुमचा पैका जो देणें आहे. तों एकंदरांतच काय होणें तें होईल याप्रमाणें सांगितलें. तो मजकूर भाऊस लिहिला. त्याचे उत्तर आलें कीं ते सुरळीतपणें एकावयाचें नव्हत. त्याचीही खातरजमा लौकरच होईल. तुम्हीं निघोन येणें द्वाणोन लिहीले. ते पत्र राजश्री सुध्दां सर्वांस दाखळून स्वामीच्या पुण्यें करून सर्वांचे निरोप घेऊन तासगांवास आलो. भाऊ याजपासी आहे. करविर करांकडून रोजमरे व पोटगीचा एवज येणे त्यांस त्याजकडील बच्याजीपंत बळवंतराव यांस ताक्रीद होऊन कराराप्रमाणें फडशाकरून द्यावयाची आज्ञा झाली पाहिजे. करवारी असतां वाण्याची उचापत पावणे तीनसें तीनसें पर्यंत झाली त्याचा तगादा त्यें समर्थी लागला. तेव्हां एका ग्रहस्थान दरम्यान देऊन वाइदा मुदत करून येथें निघोन आलों तेथून निघतांना वाण्यानें आडऊन पदरी धरावें सरकारचा, सेवकाचा, बदनक्ष व्हावा, आपण तमासा पाहावा. या प्रॉ करवीरकर याणीं केले होते. परंतु स्वामीच्या पुण्येंकरून कसी तोड काढून निघोन आलों. परंतु ज्यास दरम्यान दिले. त्याचा वेशव्याचा एवज त्याजकडून येणें तों ऊगऊन देविणार स्वामी समर्थ आहेत. करवीरकर याचे कृतिचा आर्थ आपाजी भगवंत याच्या बोलण्याचा आशय समजोन सेवेसी लिहीला आहे. सत्य मिथ्य नकळे. सदरहु मजकूर पाटील बाबाकडील रा॥ रामजी पाटील यांसी

स्वामबलेंतील तरी त्यांस हा मजकूर समजला आहे परंतु त्यांचे वस्तु बक्षी व मोदी व चिटणीस यांसी बसून बोलोन त्याची नालस्ती बावासी बोलवत नाहीं आर्थी स्वामीनीच बावांसी समक्ष बोलोन बंदोबस्त व्हावा शेवेसी श्रुत होय + + +

न० ५३

श्री

नकल

राज्यश्री गोविंदराव चिटणवीस गोसावी यांसी

९ सकल गुणालंकरण अखंडित लक्ष्मी आलंकृत राजमान्य स्ने॥
दमाजीराव गाईकवाड सेनाखासखेल रामराम विनंती उपरी येथील कुशल ता॥
छ ११ रमजान पावतों मुकान नवसरी येथें जाणोन स्वकीय कुशल लेखन करीत असले पाहिजे विशेष—आपणाकडून पत्र येऊन श्रुत जाले. रावसाहेब आपण आमचें विसी श्रीमंतलक्ष्मणजी जवळ बहुत श्रम करून महाराज वर्तमान असतां आमची रवनी गुजराथ प्रांती आपण केली द्याणून आलों. मागें माहाराज कैलासवासी जाले. चिरंजीव राजेश्री फत्तेसींगराव व मानाजीराव व गोविंदराव यांस आपले घरीं ठेऊन बरदास्त करून सर्व प्रकारें सांभाळ केला, आणि सरकारचे दण्याचा हवाला घेतला. प्रतिबंधापासून मुक्त करविले. ते रुपये आपल्यास पाठविण्याविसी चिरंजिवाकडून लिहून आले त्यामी तजवीज करून पाठविण्यांत येतीलच. रावसाहेब चिरंजिवास मोकळे केले. हा उपकार विस्मरण नाही. आपली चिटणीसीची असामी सरदारी बराबर वरें आपले चिरंजीवाचें नावें करून घेतली. त्याची पैनात सालीना रु॥ २५००० घरबैठे माल दरमाल पावते होतील, आणि आपलेकडे कारकून दरखाचें कामावर येईल, त्यास साल दरमाल रु॥ ५००० व पनास घोडी पागेची त्यास वेतन साल दरमाल रु॥ २५००० येकूण सालिना रु॥ ५५००० देत जाऊं. या शिवाय * * फरमासजी होईल, त्यास अंतर होणार नाही. यासी श्री कुळस्वामीची शफ्त असं. आपण मुलाचा सांभाळ करिता. आमचे सरदारीची चिंता आपल्यास आपली जाणून तेथील बंदोबस्त ठेऊन वरचेवरी पत्री सांभाळीत जावें. विस्तार काय लिहूं बहुत काय लिहीणें. लोभ कीजे हे विनंती.

मोतब.

नं० ४५

श्री

नकल

राजमान्य राजश्री जिवाजी खंडेराव चिटणीस यासी आज्ञा केली एसिजे. तुम्ही विनंती केली की पूर्वी कैलासवासी महाराज याजपासी आपले वडिलानी सेवा एक निष्ठेनी केली. त्याजवरून कृपळ होऊन स्वामिनी संपूर्ण राज्यांतील सरकारकून व सरदार व किल्ले कोट व ठाणी व जंजिरे येथील चिटणीशा व कारखानिशा व जमानिशा हे तिन्ही धंदे वंशपरंपरेने करार करून देऊन शफत पूर्वक वचन दिले. त्याप्रमाणे चालत आहेत व महाराजासही आवगत आहे. त्याज प्रॉ येविसी स्वामीचे अभय पत्र असावे, त्याजवरून पूर्वी पासून तुमचे वडिलांनी सेवा बहुत केली व कैलासवासी महाराजांनी शफत पूर्वक मदरहू तिन्ही धंदे वंशपरंपरेने दिन्हे ते करार असेत. तरी मंवा तिन्ही धंद्याची करीत जाणे जाणिजे छ १ जिल्हेज सुरसन अर्बासलासीव ३० मीन. महाराजांचे स्वदस्तूर कैलासवासी महाराज तुमच्या वडिलांची स्वामीच्या व राजाच्या कन्याणासाठी केली बहुत मंवा याजवरून संतोष होऊन स्वामीच्या राज्यांतील सरदारी कारकूनी. किल्ले, कोट जंजिरे. ठाणी याची चिटणीशी व कारखानिशी व जमिनीशी वंशपरंपरेने करार करून देऊन स्वामीच्या वंशाचा असेल तो चालवील. अशी आण शफथ केली आहे. त्या प्रॉ तिन्ही धंदे करार आहेत. मंवा करणे बहुत काय लिहीणे.

नं० ४६

नकल

श्रीआंबाबाई

प्रतिनिधीकडील पत्र

यादी निमबत राजश्री रामराव जिवाजी चिटणीस सु॥ तिसातीसैन मया आलफ संपूर्ण राज्यांतील चिटणीसी श्रीमंत थोरले माहाराज छत्रपती स्वामी याणी वंशपरंपरेने सरदार सरकारकून आष्टप्रधान सु॥ शफत पुरःसर पत्रे करार करून देऊन चालविले. त्या प्रॉ हुजूर व सर्वांठाई चालत आहे. आपणाकडे पूर्वी कारकून लिहीण्याम होते. व आलिकडे कैलासवासी पंतयांनी ही कारकूनांचे नावे पत्र दिले आहे. त्यास हाली एक खाशास जवळ ठेऊन दरख चालविला पाहिजे.

खाशाचा बंदोबस्त

कारकून लिहिण्याचे कामास लागतील त्याचा.

कैलासवासी **माहाराज शाहूराजे** यांनी हातरोखा स्वदस्तुरचा कुल राज्यातील चिटणीसी वगैरे वतनी तीन रोजगार तुम्हांकडे लाऊन दिले. तोच बदजीत्रस आणून दाखविला. त्या अन्वये इकडील चिटणिसीचे कामकाज तुम्हांकडे चालावे, परंतु पेशजी शेणवी याजकडे वहीवाट होती. हाही या पत्रा प्रमाणे तुमचे हातून सेवा घेण्याची येणे प्रमाणे करार.

पूर्वी पागा चाकरीस होती. त्यास गांव ऐवज लाऊन बंदोबस्त करून दिला होता. त्याप्रमाणे करून दिला पाहिजे. तुमचे चालविणे अवशक पक्षी सोईने होणे ते होईल येणे प्रमाणे करार.

छ २ रमजान सन तीसा तिसैन
माघमास मु॥ पुं॥

न. ४६

श्री

नकल

करवीराकडील प्रकरण

श्री यासह चिरंजीव विजईभव राजश्री संभाजी राजे यांसी प्रती शाहूराजे कृतानेक आसिर्वाद उपरी आपला व आमचा तहनामा जाहला. त्यापासोन वारणे पलिकडील आपले राज्यांत राजश्री **जिवाजी खडेराव चटणीवीस** याजकडील धंदे व वेतन चालवावयांस आपण संशय धरितात. हे उचित नाही. याच्या वडिलांनी या राज्यांत आपल्या अभिष्टास्तव जीवाभ्यास भ्रम सहास पूर्वी पासोन बहुत करून सेवा निष्टेनी केली. त्याजवरून कैलासवासी थोरले **महाराज** याणी याचे वडिलावर कृपाळू होऊन आपले व आपल्या राज्यातील सरदार व सरकार कून व किंहे कोटे व ठाणी व जंजिरे येथील चिटणीसी व कारखानिसी व जमिनिशी हे तिन्ही धंदे यांस वंशपरंपरेने चालवण्या विसी शफत पुरस्कर करार करून दिले, ते तुम्हीं आम्हीं चालवावे. हे विदीत आहे. याजकरितां मा॥ निल्ले याजकडिल सदरहू धंदियावर कारकून ठेविल आहेत. व ठेवतील. नवीन स्थळे संपादन होतील. याजवरी ठेवतील. त्याजपासोन सेवा घेवोन चालवीत जावे. व यासी प्रांत पन्हाळा येथील नाडगौडिचे वतन दरोबस्त करून दिले आहे त्यास वारणे पलिकडी कर्याती आहेत. तेथील नाडगौडीचे वतन मारनिल्लेकडे वंशपरंपरेने सूरळीत चालविले पाहिजे. छ १५ जिलकाद मु॥ इसने सलासीन मया आलफ. वडिलांनी शफत केली आहे. याजवरून तीन धंदे चालवाल. आसिरवाद. (हास्त अक्षर महाराजाचे हातचे).

न. ४७

श्री

नकल

राजमान्य राजश्री गोविंद खंडेराव चिट्ठणिवीस यांस श्रीमंत माहाराज मातोश्री जिजाबाई साहेब आज्ञा केली ऐसिजे--सु॥ इमने सितान मया आलफ तुम्हीं विनंती पत्र पाठविलें प्रविष्ट होऊन लेखनार्थ श्रवण झाला. तुम्हीं पुरातन सेवक. या राज्याचे कल्याण दहावें यावीच्यारे तुम्हीं एकनिष्ठपणें सेवा करित आला आहा. पुढेंहि तुमचे हातून मेवा घ्यावी. हे साहेबास परम आवश्यक येविमीची साविस्तर आज्ञा राजश्री खंडेराव गोविंद पारसनीस यासी केली आहे. आज्ञे प्रमाणें लिहीतील त्यावरून कळो येईल. सेवाकरून कृपेस पात्रहोणें आपणाकडे आहे. येविमीची साविस्तर आज्ञा राजश्री कुसाजी जनार्धन यासी केली आहे. ते सांगतील. त्याजवरून कळेल. आपण दुस्त पाठविला तो प्रविष्ट झाला. जाणिजे छ ४ जिलकाद बहुत काय लिहीणें. मोर्तव पाो छ ११ जिलकाद जेष्ट

वार.

ससइमने सीतन

न. ४८

श्री

नकल

श्री यासह चिंरजीव राजमान्य राजश्री संभाजी राजे यासी प्रति शाहूराजे आसिरवाद उपरी येथील कुशल जाणून स्वकीय कुशल लिहीत जाणें वीो राजश्री जिजाजी खंडेराव चिट्ठणिवीस याणी विनंति केली की, पूर्वी आपले वडिलांनी स्वामी सेवा बहुत निष्ठेने केली. त्याजवरून. माहाराजांन कृपाळू होऊन संपूर्ण राज्यातील सरकारकून व सरदार व किलकोट व जंजिरे येथील चिट्ठणीशा व कारखानिशा व जमेनिशा हे तिन्ही धंदे वंशपरंपरेने करार करून दिले आहेत. याच प्रमाणें चालत आहेत. व स्वामीनी प्रांत पन्हाळा येथील नाडगौडिचें वतन करून दिले. त्यांस सांप्रत दोन्ही राज्यांतील तह शाह्यामुळें वारणे पळीकडील पन्हाळा प्रांताची नाडगौडीस दिकत पडली आहे व एकदोन गांव राजपत्री चालत नाहीत व तिन्ही धंदे पूर्वी पासून चालतात त्याजप्रमाणें सुरळीत चालावें येविमी एकदोन पत्रे नेली असतां चालत नाही याजवरून हे पत्र लिहीले असे. तर तीन्ही धंदे व नाडगौडी पंशजी प्रमाणें चालते करावे. तुम्हांस एकदोन वेळा

चित्निशीच्या धंध्या वि॥ लिहीलें असतां सुरळीत केले नाहीं. हे ऊचित नसे. याच्या वडिलांनीं कैलासवासी ती॥ महाराजापासी सेवा गोव्यास बहुत केली. तेव्हां बहुत संतोष होऊन शफत करून राज्यांतील तीन धंदे वंशपरंपरेनें दिले व चेदिवर संकट पडले, तेव्हां जिव श्रम करून काढून आणिले. तेव्हां केली तर हे तुम्हीं जानत आहा. तर सुरळीत तीन धंदे याजकडे चालवावे. व वारणे पलिकडील ही नाडगौडी याची याकडे चालवावी. हे आसिर्वाद.

न. ४९.

श्री

नकल.

राजश्री याविराजीत राजमान्य राजश्री पशराम रामचंद्र स्वामी गोसावी यासी

पोष्य माधवराव बल्लाळ प्रधान नमस्कार विनंती उपरी येथील कुशल जाणून स्वकीय लिहीणें वि० ठाणे तासगांव येथील चिटणीसी राजश्री **रामराव जिवाजी चिटणीसी** दि॥ हुजूरत याजकडे पेशजी पासून चालत आहे. मा॥रनिव्हेचे तर्फेनें चिटणीसीचे कामावर येसाजी खंडेराव आहेत. त्यास वेतन रुपये दीडशे व जमीन बिघे तीस आहे. त्याप्रमाणें करार असे तरी तुम्हीं याचे हाने ठाणे मजकूरचे चिटणीसीचे कामकाज घेऊन सदरहू रुपये वेतन व जमीन सुदामत चालत आल्याप्रमाणें सुरळीत चालवणें जाणिजे. छ २५ रमजान सुरुसन इहिदेमबैन मयाव आलफ बहुत काय लिहीणें हे विनंती.

न. ५०

श्री

नकल.

राजश्री रामचंद्र जिवाजी चिटणीसी गोसावी यासी.

११ सकल गुणालंकरण अखंडित लक्ष्मी आलंकृत राजमान्ये प्रति उमाबाई दाभाडी विनंती उपरी येथील कुशल जाणून स्वकीय लिहीणें. या नंतर कैलासवासी **जिवाजी खंडेराव** यास वर्षासन रुपये ३००० तीन हजार होते. सांप्रत तुम्हांस यावयाचे करार करून हे पत्र दिले असे. सदरहू तीन हजार रुपये सालोसाल प्रविष्ट करू यांस अंतर करणार नाहीं. ऐवजाची नेमणूक राजश्री दमाजी गायकवाड याजकडे सुरत गुजराथचे ऐवजी देविला असे. बहुतकाय लिहीणें छ. १ सावान सु॥ खम्मास आरवैन मया आलफ.

राजश्री गोविंद राऊ चिटणीवीस गोसावी यांसी

६९ श्रीसकल गुणालंकरण अखंडित लक्ष्मी अलंकृत राजमान्य श्रौ
दमाजी गायकवाड समशेर बहादूर रामराम विनंती उपरी येथील कुशल जाणोन
स्वकीय लिहीत गेले पाहिजे. विशेष. आम्ही तुम्हांस महांद खर्च दरसाल रुपये
२५००० पंचविस हजार निर्दोश पाठवीत जाऊं.

बी॥

२०००० महादखर्च खासगत रुपये.

५००० तुम्ही आपला भाऊबंद अथवा चिरंजिव आद्दाजवळ ठेविला त्यास
दरसाल.

२५०००

(स)दरहू प्रमाणें निर्दोश पाठवित जाऊन याजखेरीज तुम्ही आद्दांसी
कांहीं विशेषात्कारे न बोलावे. आणि आमचे कामाकाजा मनोभावे करित जावे.
नवेजुने कामकाज पडत जाईल. ते तुमचे जिम्था असो. सदरहू ऐवज शके
१६११ पासून पाठवीत जाऊं. शके १६७० प्रभवनाम संवत्सेर. माहे पौश वा॥ ११
सुरसन तीमा अर्बन मया अलफ माहे मारेम छ २५ रोज हे वि:

वार मोर्तब.



नं. ५२

श्री आंबावाई प्रा॥

नकल

यादी निसबत चिटणीवीस सु॥ तीसा तिसैन मया अलफ कारकूनी
माहालानी हाय व गांव गन्ना नेसणूक.

उत्तम

- ७५ पौ विजापूर
७५ पौ बागेवाडी
६० पौ गोठे
६० पौ कासेगांव
३० को आठपाडी
३० को नाझर
५० पौ मेवली
७५ पौ विनाका
४० सरदेशमुखी प्रो कडेवलीत
४० बावती जालनपूर वगेरे

माहाल २७॥

- १५ सोलापूर आहीरवाडी वगेरे
मोकासी गांव सु॥
१० इखडी बैरती वासुर
३० नाडगौडी परगणे मिरज
१० नाडगौडी परगणे सांगली
धनगर महाला

मध्यम.

- ४० सुभाप्रांत वाई
४० सुभा प्रांत कराड
४० तागो कोळे वारुण
४० को वांगी व भाळवणी
५० सुभाप्रांत जाणुक्लि सुद्रां
२५ सुभा सातारा.
४० को निममोड माटणी.
२५ को आऊंध
सुभात महितगड
१५ खानगी गांव प्रांत खटाव
४० सुभाप्रांत खटाव.
२५ तर्फ विरवाडी.
७५ तर्फ वसंतगड खाजगी सु॥
ता॥ खासगी
ता॥ किनई
४ मौजे भंडारा कोठे वनिमर गीस

६००

कनिष्ठ

- ४० टाणे खानापूर
२५ ता॥ कुडाळ मेढे
१५ तर्फ गुणवतगडता॥मरळी
फुटगांव

४९५

क्लि

- २० मल्लीद्रगड
१५ सदासिवगड
० व्याघगड
४० वर्धनगड
४० महिमानगड

- १५ जवळ प्र॥ सागोळे
- १५ मौजे राजापूर प्रांत
- १५ प्र॥बनवाडीमालाचा पैकीं देहे.

- ० वारुगड
- १५ भूषणगड
- ० मंगळगड

१३०

- ४० हुजूर खानगीचे गांव नि॥ वामनराव
- २५ खासगी गांव नि॥ मारो अनंत
- १५ नि॥ कृष्णराव जगन्नाथ
- १० मौजे पाडळी व खरोड नि॥ बाजी रघूनाथ
- ० मौजे वारगांव नि॥ भगवंतराव आपाजी
- १० मौजे कडवई
- १० मौजे पावस ता॥ रत्नागिरी
- ० मौजे कालगांव करंगुली व धामणी
- ० मौजे सुली व टाकळे प्रा॥वाई
- ० मौजे दिगंची
- ० मौजे दिगंची
- ० मौजे आठपाड
- ० मौजे पानीव
- २५ पा॥ येलापूर ठाणेमसूर
- ३० मौजे संतभोड रव्हीप॥ कालाळूर तिनाईबाबती
- ० बोरगांव येलापूर

- सरंजामी
- ५० राजाराम खंडेराव
- ३०० मुतालीक
- १५० वाघ मारि
- १५० पोळ
- १५० निर्बाळकर खमळकर भाळवणी
- १५० धाडगे मलवडी बुध
- ५० मसवड मान
- १० गुडदळ भाजेली वाघमारि.
- ५० नादवळ हाडकर मौजे
- ० पवार मौजे चितळी
- ० मौजे वडमांव माधवराव मुंडे.
- ४० आनंदराव महादेव
- ५० खुलकर काो धिरडी
- ४० काटे
- ४० वकील खंडो कृष्ण
- १० कोलटाणकर.

11 JAN 1994

२९५

नकती माहालानीहाय प्रो कराड

१०४०

दहाशेचाळीस.

6 APR 1990

को विजापूर
प्रो गोटे
मायणी
वागी भाळवणी

७५

६०० _____
४९५ _____
१९५ _____
१३० किल्लहाय
१०४० सरंजामी
७५ जकाती

२८३५

येकूण नेमणुकी आठाविसशें पसतीस शिवाय पत्राची मिळेल ती इनाम पत्र व ताकीदपत्र वगैरे मिळून अजमासे जे मिळेल ते घ्यावे. येणें प्रमाणें येकूण सदरहू शन्याचें अनवये नेमणुकी आठाविसशें पसतीस शिवाय पत्र वगैरे मिळेल ती घ्यावी येणें प्रमाणें देणे.

छ १ मोहरम मयातैन
जेष्ठ मुकाम पुणें.

न. ५३

श्री

नकळ

गायकवाड प्रकर्ण

ही चिटी रावजी आपाजी,
यांचे हातची

रावजीची विद्यापना चिटणीशी दरक संबंधे तुर्त वर्षासन तीन हजार सेना खासखेल याजकडील दरसाल पावत जाईल. पुढे साईने सारे पावेल. हे विज्ञापना.

प्रौ छ २५ रजबसन आर्ब

ती सेनमयात आलफ

ऐतिहासिक-जुने-लेख.

पुस्तक १लें

याजवरील अभिप्रायः—

(रामकृष्ण बळवंत चिटणीस, इनामदार वडगांव जि. सातारा)

श्रीद्वालसाकांतप्रसन्न

सातारा

६।८।१५

सप्रेम कृतानेक सी. सा. न. वि. विशेष.

आपण चिटणीस घराण्याचे संक्षिप्त माहितीची हस्तलिखित प्रत सातारा येथील लोकांचे माहितीकरिता पाठविलीत ती पोहचली व आपले तदनंतर आलेले पत्रही पावले. येथील पुष्कळशा मंडळीनीं व मी स्वतः ती अतिशय प्रेमानें वांचली. सदरची माहिती आपण अतिशय परिश्रम करून मिळविलीत याजबद्दल बिलकूल संशय नाही. सदरची माहिती छापून काढून प्रसिद्ध करून आपण ज्ञातींतील लहान थोर मंडळीवर अतिशय उपकार करित आहां, ही गोष्ट कोणीहि केव्हांहि नाकबूल करणार नाही. हल्लींचा आपला प्रयत्न फार स्तुत्य असून इकडील ज्ञात्यभिमानी लोकांस फार आनंद वाटत असून सर्व लोक एकमतानें आपली प्रशंसा करित आहेत. हल्लींचे प्रकारची कल्पना आपले मनांत प्रथमच येऊन आपण अंगिकृत केलेले कार्यास पूर्ण पणें यशस्वी व्हावें, अशी सर्वत्रांची मनापासून उत्कट इच्छा आहे. आपल्या प्रती छापून तयार झाल्यानंतर इकडे कळविल्यास पुष्कळ गृहस्थ आत्मस्फूर्तीनें तिचा स्वीकार करतील अशी खात्री आहे. आपण हस्तलिखित प्रत इकडे पाठऊन आपले प्रयत्नाची दिशा आह्मांस कळविलीत, याजबद्दल मी आपला फार फार आभारी आहे. कळावे लोभाची वृद्धि होत असावी हे विनंती.

आ. हितेच्छु

रामकृष्ण बळवंत चिटणीस.

17 JAN 1996

रायवहादूर बाळकृष्ण आत्माराम गुप्ते.

एफ्. झेड. एस् एम. आर. एस्. ए.

Belvedere,

P. O. Alipore

Calcutta

4-11-15

श्री

विनंति विशेष. आपलें कार्ड पोचलें व चिटणीस घराण्याची संक्षिप्त माहिती या पुस्तकाची एक प्रत दाखल झाली.

जुने ऐतिहासिक लेख आपण प्रसिद्ध करीत अहां हें आपल्यास मोठें भूषण आहे. पूर्वापार कारकूनी धंदा करणाऱ्या जातींत आणखी एक कारकून बच्चा निर्माण झाला हें पाहून मनास फार आनंद होतो. आपल्या पुस्तकाला मोल नाही. हे अमोत्य लेख माझ्या दृष्टीस पडले हे मी आपलें मोठें भाग्य समजतो. आपल्यास यश प्राप्त व्हावे व आपण लिहून काढून प्रसिद्ध करीत असलेल्या ग्रंथांस आश्रय मिळावा अशी माझी परमेश्वराजवळ मागणी आहे. आजरोजी मनिआर्डर पाठवित आहे तरी सदरहू पुस्तकाच्या ११ प्रती रा. रा. त्रिंबकराव वासुदेव गुप्ते, वकील, बुधवार पेठ, पुणे, पत्यावर पाठविण्याची तजवीज करावी. लोभ असावा हे विनंति.

आपला.

बाळकृष्ण अत्माराम गुप्ते, साष्टीकर

विविधज्ञान विस्तार आणि महाराष्ट्र-साहित्य पत्रिका.

नोव्हेंबर १९१५ अंक ११

चिटणीस घराण्याची संक्षिप्त माहिती व सनदापत्रें रा. बाळकृष्ण सखाराम कुळकर्णी, यांनीं सुरू केलेल्या 'ऐतिहासिक जुने लेख' मालेचें हें प्रथम पुस्तक आहे. पृष्ठे ४० किं. ४ आणे. शिवाजीमहाराजांच्या अष्टप्रधानांपैकीं जे चिटणीस त्यांच्या घराण्याची ही हकीगत प्रत्येक इतिहास भक्तास प्रिय आणि संग्राहार्ह वाटेल. या लेखमालेत कायस्थप्रभूंच्या इतिहासाची साधनेंच देण्याचा विचार दिसतो. जुन्या ऐतिहासिक लेखांच्या प्रसिद्धी करण्याची ही वांटणी वाईट नाही.

ज्ञानप्रकाश ता. २ डिसेंबर १९१५

चिटणीस घराण्याची संक्षिप्त माहिती:— हें चिमुकल पुस्तक रा. बाळकृष्ण सखाराम कुळकर्णी, मुंबई, यांनी प्रसिद्ध केले अमून त्यांत चिटणीस घराण्याची कांहीं माहिती व सनदापत्रे दिली आहेत. मराठ्यांच्या अमदानीतील इतिहास बखरीच्या रूपानें लिहून ठेवून या घराण्याने महाराष्ट्रावर मोठे उपकार करून ठेविले आहेत एवढेच नव्हे तर कायस्थप्रभु ज्ञातींतील कित्येक पुरुषांनी राज्यसंस्थापनेच्या कामी छत्रपतीस केवढी मदत केली ही गोष्ट सर्वांस महाशरच आहे. तेव्हां या घराण्याच्या इतिहासानें महाराष्ट्र वाङ्मयास विशेष शोभा येणार आहे हें उघड आहे. या दृष्टीने रा. कुळकर्णी यांनी आपल्या पूर्वजांची व पर्यायानें सर्व महाराष्ट्राची जी सेवा चालविली आहे ती निःसंशय अभिनंदनीय आहे निरनिराळ्या घराण्या संबंधानें असे प्रयत्न झाल्यास इतिहाससंशोधक मंडळांचे काम बरेंच सुकर झाल्या वांचून रहाणार नाही. पुस्तकाची किंमत ४ आणे आहे.

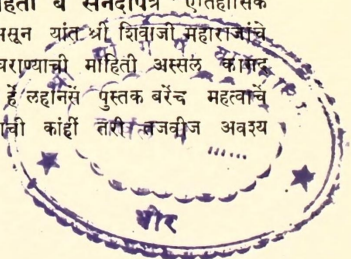
संदेश ता. २६ डिसेंबर सन १९१५

चिटणीस घराण्याची संक्षिप्त माहिती (संपादक बा. स. कुळकर्णी) मराठेशाहींत मर्दुमकी व मुत्सद्देगिरी गाजविलेल्या चिटणीस घराण्यांतील देशभक्ताची संक्षिप्त परंतु साधार माहिती या पुस्तांत दिली आहे. शिवाय सनदापत्रांचाही संग्रह केला आहे सर्व इतिहासभक्तांनी हें पुस्तक अवश्य संग्रहीं ठेवावें.

आनंद

जानेवारी १९१६

चिटणीस घराण्याची संक्षिप्त माहिती व सनदापत्रे "ऐतिहासिक जुने लेख" या मालेतलें हें पहिलें पुस्तक असून यांत श्री शिवाजी महाराजांचे सुप्रसिद्ध चिटणीस बाळाजी आवजी यांच्या घराण्याची माहिती अस्सल कांदापत्रांच्या रूपानें दिली आहे. इतिहासदृष्ट्या हें लहानसे पुस्तक बरेंच महत्वाचे आहे. अशी पुस्तके स्वल्प किंमतीस देण्याची कांहीं तरी तरतूद आवश्यक व्हावयास पाहिजे.



७१
८७

धर्मजागृति

फेब्रुवारी १९१६

चिटणीस घराण्याची संक्षिप्त माहिती-ऐतिहासिक-जुने-लेखः—

पुस्तक १ लें किंमत ४ आणे (प्रकाशक-बळकृष्ण सखाराम कुळकर्णी, बनामहॉल लेन, मुंबई.) या पुस्तकामध्ये इतिहासप्रसिद्ध चिटणीस घराण्याची संक्षिप्त माहिती आणि सनदापत्रे ही दिली आहेत. महाराष्ट्रांत राज्यसंस्थापना आणि त्यांचे रक्षण या कार्यां वाळाजी आवजी आणि खंडो बल्लाळ या दोघांनी जी अपूर्व कामगिरी केली त्या संबंधानें ह्या लहानशा पुस्तकांत विश्वसनीय अशी माहिती आली आहे. ही माहिती इतिहासप्रिय वाचकांस उपयुक्त व मनोरंजक वाटेल यांत कांहीं शंका नाही. रा. कुळकर्णी यांचा इतिहास साधनें प्रसिद्ध करण्याचा प्रयत्न अभिनंदनीय आहे. आणि या प्रयत्नास इतिहास जिज्ञासूंकडून योग्य ती मदत होईल अशी आम्हांस आशा आहे.

भारतसेवक

फेब्रुवारी १९१६

ऐतिहासिक जुने लेख पुस्तक १ लें. चिटणीस घराण्याची संक्षिप्त माहिती व सनदापत्रेः— लेखक-श्री. बाळकृष्ण सखाराम कुळकर्णी, किंमत ४ आणे. चिटणीस घराण्याने मराठ्यांच्या इतिहासांत व इतिहासलेखनांत केलेली कामगिरी सुप्रसिद्ध आहे. सुप्रसिद्ध कवि कै. मन्हार खंडेराव चिटणीस हे ह्या घराण्यांतलेच होत. यावरून कांहीं घराणी वंशपरंपरेच्या तत्वानुसार (Heredity) कशी पुन्हाः पुन्हाः उदयास येतात, हे चांगले दिसते. ह्या लहानशा पुस्तकांत चिटणीस घराण्याची थोडक्यांत माहिती दिली असून, तें इतिहास संशोधकास उपयोगी पडेल.

मधुकर

जुलै १९१६

चिटणीस घराण्याची संक्षिप्त माहिती व सनदापत्रेः— लेखक वी. एस. कुळकर्णी. महाराष्ट्राचे इतिहासाचे दृष्टीने अशातःहेची सनदापत्रे प्रसिद्ध होणे अत्यंत इष्ट आहे. बाळाजी आवजी, खंडोबल्लाळदि चिटणीस मंडळी इतिहासप्रसिद्धच आहे. त्याच घराण्याची माहिती उपलब्ध करणारी सनदापत्रे श्री. सौ. गं. वं. इतिहास भक्तांनी या पुस्तकाला अवश्य आश्रय देऊन

प्रथमकाम उत्तेजन असे.
वाचन.लय, भार

७१
८७

15 JAN 1916

तापाच्या भयंकर रोगापासून सावध
रहाण्याकरितां

कर्णिक प्रभु मिश्र

मुद्दाम संग्रहीं ठेवा व वापरा.

किं. ४१० आणे. मोठी बाटली किं. १ रुपया.

ट. ख. निराळा.

कर्णिक बद्रस.---५६/३ गिरगांव, मुंबई.

**The Chandraseniya Kayastha Prabhu
Co-operative Credit Society Ltd.**

*Registered on 21st October 1915 under
Act II of 1912.*

Total Number of Shares 1000 of the nominal
value of Rs. 15 each.

Number of shares sold 550.

Loans advanced to date to the Members Rs. 37,750.

Deposits on hand Rs. 27000

Number of Members 419.

Last dividend declared at 6%

Open for the Members of the Chandraseniya
Kayastha Prabhu Community of the Bombay
Presidency excluding Native States.

VISHRAM BUILDING,

Sandhurst Road, Bombay No. 4.

6 APR 1916

विव्रांस तयार ! विक्रीस तयार !! विक्रीस तयार !!!

ऐतिहासिक-जुने-लेख-पुस्तक २ लें. चिटणीस घराण्याची संक्षिप्त माहिती व सनदापत्रें. या पुस्तकावर उत्तम अभिप्राय आले आहेत. प्रति थोड्याच शिष्टक आहेत. किं. ४ आणे. ट. ह. निराळी.

ऐतिहासिक-जुने-लेख पुस्तक ३ रें लौकरच प्रसिद्ध होईल.
वाळकृष्ण सखाराम कुळकर्णी.

मेदिनीय किंवा राष्ट्रीय ज्योतिष

ले. राम नारायण.

ह्या ग्रंथामध्ये राष्ट्राच्या उत्पत्ति-अवनति व त्यामध्ये होणाऱ्या नानाविध घडामोडी संबंधाने शास्त्रीय भविष्ये कशी करावी याचें विवेचन केले आहे. मराठी फल ज्योतिष वाङ्मयामध्ये हा ग्रंथ अपूर्व आहे. ज्योतिर्मालेच्या वर्गणी-दारांस किंमत ८८ इतरांस किं ८१२ आणे ट. ख. निराळा.

ज्योतिर्माळा:— फलज्योतिष शास्त्रासंबंधाने सशास्त्र उदापोह करणारे हे मासिक पुस्तक दरमहिऱ्यास नियमित वेळीं प्रसिद्ध होतें. ह्या मासिकांत भारतीय व युरोपीय फलज्योतिषासंबंधाने चर्चात्मक लेख, नानाविध योगांच्या कुंडल्यांचा संग्रह आणि ज्योतिष शास्त्राच्या निग्निराळ्या शास्त्रासंबंधाने मार्मिक व उपयुक्त लेख येत असतात वार्षिक वर्गणी ट. ख. सह अवधी रु. १॥ वर्षारंभ एप्रिल पासून. (१) वाळबोध ज्योतिष किं. ८६ (२) विवाह प्रदिप किं. ८८ (३) चिटणीस कृत पुस्तकांचा लाट—जुनीज्योतिर्माळा वर्ष २ दुसरे ग्रहसाधन व भावसाधन वगैरे वरील पुस्तके वरील मालेच्या वर्गणीदारांस कमी किमतीस देण्यांत येतील.

पत्ता:— म्यानेजर ज्योतिर्माळा ऑफिस, दादर. मुंबई नं. १४.

भावीक स्त्री-पुरुषांस अमूल्य संधी !

श्री तुलसी महात्म्य.

संपूर्ण १९ अध्यायी

रत्न कागदावर जाड्या मोठ्या टाइट्यांत छापलेले सुंदर कापडी बाइंडींग

किंमत १२ आणे. ट. ख. निराळा.

एकदम ५ प्रती बेणारस टपाल खर्च माफ व्यापाऱ्यांस भरपूर कमिशन.

प्रोग्रेसिव्ह प्रिंटिंग वर्कस्,

मोतीलाल बिर्डींग नं. २, खेतवाडी मेनरोड, गिरगांव, मुंबई

Printed by Y. N. Tipnis at Progressive Printing Works,
Motilal Building No. 2, Khetwadi Main Road, Girgaum,
Bombay, and published by B. S. Kulkarni at Krishnabai
Building, Benam Hall Lane, Girgaon, Bombay.